

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 279/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 279/02	Věc C-92/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. června 2020 – Francouzská republika v. Evropský parlament („Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Protokol o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie – Evropský parlament – Pojem „zasedání o rozpočtu“ konající se ve Štrasburku (Francie) – Článek 314 SFEU – Výkon rozpočtové pravomoci na doplňujícím plenárním zasedání v Bruselu (Belgie)“)	2
2020/C 279/03	Věc C-570/18 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. června 2020 – HF v. Evropský parlament („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Evropský parlament – Smluvní zaměstnanec – Články 12a a 24 služebního řádu úředníků Evropské unie – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Právo být vyslechnut – Zamítnutí žádosti o pomoc – Článek 41 listiny základních práv Evropské unie – Rozsah soudního přezkumu“)	2
2020/C 279/04	Věc C-729/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. června 2020 – VTB Bank PAO, dříve VTB Bank OAO v. Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnosti Ruské federace destabilizující situaci na Ukrajině – Zařazení názvu žalobkyně na seznam subjektů, na něž se vztahují omezující opatření – Zásada proporcionality – Právo vlastnit majetek – Právo vykonávat hospodářskou činnost“)	3

2020/C 279/05	Věc C-730/18 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. června 2020 – SC v. Eulex Kosovo („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Zaměstnanci mezinárodních misí Evropské unie – Vnitřní výběrové řízení – Neprodlení smlouvy na dobu určitou – Akt oddělitelný od smlouvy“)	4
2020/C 279/06	Věc C-731/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. června 2020 – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) v. Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruské federace destabilizující situaci na Ukrajině – Zařazení názvu žalobkyně na seznam subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, a jeho následné ponechání na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Právo na účinnou soudní ochranu – Zneužití pravomoci – Právo na vlastnictví – Rovné zacházení“)	4
2020/C 279/07	Spojené věci C-762/18 a C-37/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rajonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Itálie, Bulharsko) – QH v. Varhoven kasacionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV v. Iccrea Banca SpA (C-37/19) („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Pracovník, který byl protiprávně propuštěn ze zaměstnání a opětovně přijat do zaměstnání soudním rozhodnutím – Vyloučení nároku na nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok za dobu od propuštění ze zaměstnání do opětovného přijetí do zaměstnání – Neexistence nároku na finanční náhradu za nevyčerpanou dovolenou za kalendářní rok za tutéž dobu v případě následného ukončení pracovního poměru“)	5
2020/C 279/08	Věc C-835/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor („Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Oprava faktury – Chybně naučovaná daň – Vrácení bezdůvodně zaplacené daně – Režim přenesení daňové povinnosti k DPH – Plnění vztahující se ke zdaňovacímu období, které již bylo předmětem daňové kontroly – Daňová neutralita – Zásada efektivity – Proporcionalita“)	6
2020/C 279/09	Věc C-14/19 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. června 2020 – Satelitní středisko Evropské unie v. KF, Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Zaměstnanci Satelitního střediska Evropské unie (SATCEN) – Smluvní zaměstnanec SATCEN – Stížnosti na psychické obtěžování – Administrativní šetření – Žádost o pomoc – Odvolání smluvního zaměstnance z funkce – Disciplinární řízení – Propuštění smluvního zaměstnance ze zaměstnání – Odvolací komise SATCEN – Svěření výlučné pravomoci rozhodovat personální spory SATCEN – Žaloba na neplatnost – Článek 263 první a pátý pododstavec SFEU – Žaloba na náhradu škody – Článek 268 SFEU – Pravomoc unijního soudu – Přípustnost – Napadnutelné akty – Smluvní povaha sporu – Články 272 a 274 SFEU – Účinná soudní ochrana – Článek 24 odst. 1 druhý pododstavec poslední věta SEU – Článek 275 první pododstavec SFEU – Zásada rovného zacházení – Povinnost Tribunálu uvést odůvodnění – Zkreslení skutkového stavu a důkazů – Právo na obhajobu – Zásada řádné správy“)	7
2020/C 279/10	Věc C-18/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – WM v. Stadt Frankfurt am Main („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Směrnice 2008/115/ES – Společné normy a postupy v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Podmínky zajištění – Článek 16 odst. 1 – Zajištění ve věznicích pro účely vyhoštění – Státní příslušník třetí země představující vážnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost“)	7
2020/C 279/11	Věc C-24/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vergoeding van schade – Belgie) – A a další v. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/42/ES – Posuzování vlivů na životní prostředí – Územní povolení pro umístění a provozování větrných elektráren – Článek 2 písm. a) – Pojem ‚plány a programy‘ – Podmínky pro udělení povolení stanovené vyhláškou a oběžníkem – Článek 3 odst. 2 písm. a) – Vnitrostátní akty stanovící rámec pro budoucí schvalování záměrů – Neprovedení posouzení vlivů na životní prostředí – Zachování účinků vnitrostátních aktů a povolení udělených na základě vnitrostátních aktů poté, co byl určeno, že tyto akty nejsou v souladu s unijním právem – Podmínky“)	8

2020/C 279/12	Věc C-116/19 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. června 2020 – Gregor Schneider v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Vnitřní reorganizace útvarů Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) – Opětovné zařazení – Právní základ – Článek 7 služebního řádu úředníků Evropské unie – Zájem služby – Podstatné změny úkolů – Kvalifikace – Převod – Přeložení – Zneužití pravomoci – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na řádný proces – Účinná soudní ochrana – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)	9
2020/C 279/13	Věc C-131/19 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. června 2020 – Evropská komise v. CX („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Disciplinární řízení – Právo na obhajobu – Právo být vyslechnut – Příloha IX služebního řádu úředníků Evropské unie – Článek 4 – Možnost úředníka, který nemůže být vyslechnut, předložit připomínky písemně, nebo se nechat zastupovat – Článek 22 – Vyslechnutí úředníka orgánem oprávněným ke jmenování před přijetím disciplinární sankce – Údajná neschopnost úředníka být vyslechnut a předložit připomínky či nechat se zastupovat – Posouzení lékařských důkazů – Nepodání odpovědi Tribunálu Evropské unie na argumenty předložené v prvním stupni řízení“)	10
2020/C 279/14	Věc C-215/19: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – v řízení zahájeném Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Poskytování služeb – Článek 135 odst. 1 písm. l) – Osvobození od DPH – Nájem nemovitosti – Pojem ‚nemovitost‘ – Vyloučení – Článek 47 – Místo zdanitelného plnění – Poskytnutí služby související s nemovitostí – Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 – Články 13b a 31a – Přístrojové skříně – Hostingové služby výpočetního střediska“)	10
2020/C 279/15	Věc C-231/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené království) – Blackrock Investment Management (UK) Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. g) – Osvobození činností správy fondů kolektivního investování – Jediné plnění využívané pro správu fondů kolektivního investování i jiných fondů“)	11
2020/C 279/16	Věc C-380/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2013/11/EU – Alternativní řešení sporů – Článek 13 odst. 1 a 2 – Povinné informace – Dostupnost informací“)	12
2020/C 279/17	Věc C-477/19: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wien – Rakousko) – IE v. Magistrat der Stadt Wien („Řízení o předběžné otázce – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Směrnice 92/43/EHS – Článek 12 odst. 1 – Přísná ochrana živočišných druhů – Příloha IV – Cricetus cricetus (křeček polní) – Místa odpočinku a místa rozmnožování – Poškozování nebo ničení – Opuštěná místa“)	12
2020/C 279/18	Věc C-684/19: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – mk advokaten GbR v. MBK Rechtsanwälte GbR („Řízení o předběžné otázce – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 5 odst. 1 – Užívání v obchodním styku označení totožného nebo podobného s ochrannou známkou jiné osoby pro výrobky nebo služby, které jsou totožné nebo podobné s výrobky nebo službami, pro které je tato ochranná známka zapsána – Dosah výrazu ‚užívaly‘) – Inzerce zveřejněná na internetové stránce na objednávku osoby působící v obchodním styku, která byla následně převzata na jiné internetové stránky“)	13

2020/C 279/19	Věc C-36/20 PPU: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španělsko) – řízení týkající se VL („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Politika v oblasti azylu a přistěhovalectví – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 6 – Přístup k řízení – Učinění žádosti o mezinárodní ochranu u orgánu, který je podle vnitrostátního práva příslušný k registraci této žádosti – Učinění žádosti u jiných orgánů, u nichž je pravděpodobné, že budou takové žádosti dostávat, ale nejsou podle vnitrostátního práva příslušné k jejich registraci – Pojem ‚jiné orgány‘ – Článek 26 – Zajištění – Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/33/EU – Článek 8 – Zajištění žadatele – Důvody zajištění – Rozhodnutí o zajištění žadatele z důvodu nedostatku ubytovací kapacity v humanitárním přijímacím středisku“)	14
2020/C 279/20	Věc C-319/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 17. dubna 2019 – KPKONPI v. ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologia i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD	14
2020/C 279/21	Věc C-798/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. října 2019 Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 5. září 2019 ve věci T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël v. Komise a Rada Evropy	16
2020/C 279/22	Věc C-893/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2019 Roxtec AB proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-261/18, Roxtec v. EUIPO – Wallmax	16
2020/C 279/23	Věc C-80/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 12. února 2020 – Wilo Salmson France SAS v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Věc C-81/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 12. února 2020 – SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Věc C-99/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 24. února 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu	18
2020/C 279/26	Věc C-116/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) dne 28. února 2020 – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	19
2020/C 279/27	Věc C-145/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. března 2020 – DS v. Porsche Inter Auto GmbH & Co KG a Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Věc C-148/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 16. března 2020 – AC v. Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Věc C-149/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 16. března 2020 – DF v. Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Věc C-150/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 17. března 2020 – BD v. Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Věc C-152/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Mureș (Rumunsko) dne 30. března 2020 – DG, EH v. SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Věc C-157/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. dubna 2020 – FI v. Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Věc C-177/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Győri Törvényszék és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 7. dubna 2020 – „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft v. Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Věc C-178/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék [dříve Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)] dne 7. dubna 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Věc C-189/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 5. května 2020 – Laudamotion GmbH v. Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Věc C-190/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 5. května 2020 – DocMorris NV v. Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Věc C-197/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 7. května 2020 – KAHL GmbH & Co KG v. Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Věc C-210/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. března 2020 – Rad Service Srl Unipersonale a další v. Del Debbio SpA a další	27
2020/C 279/39	Věc C-215/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 19. května 2020 – JV v. Spolková republika Německo	27
2020/C 279/40	Věc C-216/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 7. května 2020 – C.E. Roeper GmbH v. Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Věc C-220/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Itálie) dne 28. května 2020 – XX v. OO	29
2020/C 279/42	Věc C-222/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 27. května 2020 – OC v. Spolková republika Německo	30
2020/C 279/43	Věc C-224/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sø- og Handelsretten (Dánsko) dne 29. května 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S a H. Lundbeck A/S v. Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S a 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Věc C-232/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 3. června 2020 – NP v. Daimler AG	33
2020/C 279/45	Věc C-248/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 9. června 2020 – Skatteverket v. Skellefteå Industrihus Aktiefbolag	34
2020/C 279/46	Věc C-252/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 10. června 2020 – CY v. Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Věc C-255/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itálie) dne 10. června 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta v. Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Věc C-257/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad dne 9. června 2020 – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofia	36
2020/C 279/49	Věc C-262/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 15. června 2020 – VB v. Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti	37
2020/C 279/50	Věc C-263/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 15. června 2020 – Airhelp Limited v. Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Věc C-270/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 18. června 2020 – AG a další v. Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Věc C-275/20: Žaloba podaná dne 23. června 2020 – Evropská komise v. Rada Evropské unie	39

2020/C 279/53	Věc C-287/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 30. června 2020 – EL a CP v. Ryanair Designated Activity Company	39
Tribunál		
2020/C 279/54	Věc T-330/20: Žaloba podaná dne 28. května 2020 – ACMO a další v. SRB	41
2020/C 279/55	Věc T-338/20: Žaloba podaná dne 27. května 2020 – KI v. eu-LISA	42
2020/C 279/56	Věc T-358/20: Žaloba podaná dne 11. června 2020 – Net Technologies Finland v. REA	42
2020/C 279/57	Věc T-377/20: Žaloba podaná dne 18. června 2020 – KN v. EHSV	43
2020/C 279/58	Věc T-384/20: Žaloba podaná dne 16. června 2020 – OC (*) v. Komise	44
2020/C 279/59	Věc T-389/20: Žaloba podaná dne 23. června 2020 – KO v. Komise	45
2020/C 279/60	Věc T-390/20: Žaloba podaná dne 17. června 2020 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise	45
2020/C 279/61	Věc T-391/20: Žaloba podaná dne 17. června 2020 – Stena Line Scandinavia v. Komise	46
2020/C 279/62	Věc T-393/20: Žaloba podaná dne 23. června 2020 – Fronta Polisario v. Rada	48
2020/C 279/63	Věc T-397/20: Žaloba podaná dne 26. června 2020 – Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Věc T-403/20: Žaloba podaná dne 19. června 2020 – Wuxi Suntech Power v. Komise	50
2020/C 279/65	Věc T-408/20: Žaloba podaná dne 2. července 2020 – KR v. Komise	52
2020/C 279/66	Věc T-409/20: Žaloba podaná dne 3. července 2020 – KS v. Frontex	52
2020/C 279/67	Věc T-417/20: Žaloba podaná dne 3. července 2020 – Esteves Lopes Granja v. EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTW O GIN)	53
2020/C 279/68	Věc T-418/20: Žaloba podaná dne 7. července 2020 – GitLab v. EUIPO – Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Věc T-419/20: Žaloba podaná dne 7. července 2020 – Deutsche Kreditbank v. SRB	55
2020/C 279/70	Věc T-424/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Portigon v. SRB	55
2020/C 279/71	Věc T-426/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Techniplan v. Komise	56
2020/C 279/72	Věc T-427/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Max Heinr.Sutor v. SRB	57
2020/C 279/73	Věc T-428/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Deutsche Hypothekenbank v. SRB	58
2020/C 279/74	Věc T-429/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Věc T-430/20: Žaloba podaná dne 9. července 2020 – KV v. Komise	60
2020/C 279/76	Věc T-431/20: Žaloba podaná dne 9. července 2020 – UniCredit Bank v. SRB	61
2020/C 279/77	Věc T-433/20: Žaloba podaná dne 6. července 2020 – KY v. Soudní dvůr Evropské unie	62
2020/C 279/78	Věc T-436/20: Žaloba podaná dne 10. července 2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Věc T-437/20: Žaloba podaná dne 13. července 2020 – Ultrasun v. EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Věc T-450/20: Žaloba podaná dne 15. července 2020 – Tempora v. Parlament	64

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 279/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 271, 17.8.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 262, 10.8.2020

Úř. věst. C 255, 3.8.2020

Úř. věst. C 247, 27.7.2020

Úř. věst. C 240, 20.7.2020

Úř. věst. C 230, 13.7.2020

Úř. věst. C 222, 6.7.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. června 2020 – Francouzská republika v. Evropský parlament

(Věc C-92/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Protokol o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie – Evropský parlament – Pojem ‚zasedání o rozpočtu‘ konající se ve Štrasburku (Francie) – Článek 314 SFEU – Výkon rozpočtové pravomoci na doplňujícím plenárním zasedání v Bruselu (Belgie)“)

(2020/C 279/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: původně E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas a B. Fodda, poté E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly a J.-L. Carré, zmocněnci)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: R. Crowe, U. Rösslein a S. Lucente, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Lucemburské velkovévodství (zástupci: původně D. Holderer, C. Schiltz a T. Uri, poté C. Schiltz a T. Uri, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.
- 3) Lucemburské velkovévodství ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 4.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. června 2020 – HF v. Evropský parlament

(Věc C-570/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Evropský parlament – Smluvní zaměstnanec – Články 12a a 24 služebního řádu úředníků Evropské unie – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Právo být vyslechnut – Zamítnutí žádosti o pomoc – Článek 41 listiny základních práv Evropské unie – Rozsah soudního přezkumu“)

(2020/C 279/03)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: HF (zástupkyně: A. Tymen, advokátka)

Další účastník řízení: Evropský parlament (zástupci: E. Taneva a T. Lazian, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 29. června 2018, HF v. Parlament (T-218/17, EU:T:2018:393), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí generálního ředitele Evropského parlamentu pro personál, jednajícího jako orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv, ze dne 3. června 2016, kterým zamítl žádost HF o pomoc ve smyslu článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušuje.
- 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 4) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené HF v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 455, 17.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. června 2020 – VTB Bank PAO, dříve VTB Bank OAO v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-729/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruské federace destabilizující situaci na Ukrajině – Zařazení názvu žalobkyně na seznam subjektů, na něž se vztahují omezující opatření – Zásada proporcionality – Právo vlastnit majetek – Právo vykonávat hospodářskou činnost“)

(2020/C 279/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: VTB Bank PAO, dříve VTB Bank OAO (zástupci: M. Lester, QC, J. Dawid, barrister, C. Claypoole, solicitor a J. Ruiz Calzado, abogado)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M.-M. Joséphidès a J.-P. Hix, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: původně J. Norris, A. Tizzano a L. Havas, poté J. Norris a L. Havas, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) VTB Bank PAO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 93, 11.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. června 2020 – SC v. Eulex Kosovo(Věc C-730/18 P) ⁽¹⁾**(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Zaměstnanci mezinárodních misí Evropské unie – Vnitřní výběrové řízení – Neproloužení smlouvy na dobu určitou – Akt oddělitelný od smlouvy“)**

(2020/C 279/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: SC (zástupkyně: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Další účastnice řízení: Eulex Kosovo (zástupce: E. Raoult, advocate)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. září 2018 SC v. Eulex Kosovo (T 242/17, EU:T:2018:586) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 25.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. června 2020 – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) v. Rada Evropské unie, Evropská komise(Věc C-731/18 P) ⁽¹⁾**(„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnosti Ruské federace destabilizující situaci na Ukrajině – Zařazení názvu žalobkyně na seznam subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, a jeho následné ponechání na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Právo na účinnou soudní ochranu – Zneužití pravomoci – Právo na vlastnictví – Rovné zacházení“)**

(2020/C 279/06)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (zástupci: J. Viñals Camallonga a J. Iriarte Ángel, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: F. Florindo Gijón a P. Mahnič, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: původně S. Pardo Quintillán, A. Tizzano a C. Zadra, poté S. Pardo Quintillán a J. Roberti di Sarsina, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rajonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Itálie, Bulharsko) – QH v. Varhoven kasacionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV v. Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Spojené věci C-762/18 a C-37/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Pracovník, který byl protiprávně propuštěn ze zaměstnání a opětovně přijat do zaměstnání soudním rozhodnutím – Vyloučení nároku na nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok za dobu od propuštění ze zaměstnání do opětovného přijetí do zaměstnání – Neexistence nároku na finanční náhradu za nevyčerpanou dovolenou za kalendářní rok za tutéž dobu v případě následného ukončení pracovního poměru“)

(2020/C 279/07)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soudy

Rajonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobci: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Žalovaní: Varhoven kasacionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

za přítomnosti: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18)

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní judikatuře, podle níž pracovník, který byl protiprávně propuštěn ze zaměstnání a poté do něj znovu přijat v souladu s vnitrostátním právem v návaznosti na soudní rozhodnutí o zrušení jeho propuštění, nemá nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok za období od data propuštění ze zaměstnání do dne, kdy do něj byl znovu přijat, z důvodu, že tento pracovník během této doby pro zaměstnavatele skutečně nepracoval.
- 2) Článek 7 odst. 2 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní judikatuře, podle které pracovník nemá v případě ukončení pracovního poměru, k němuž došlo poté, co byl dotyčný pracovník protiprávně propuštěn ze zaměstnání a poté do něj byl znovu přijat v souladu s vnitrostátním právem v návaznosti na soudní rozhodnutí o zrušení jeho propuštění, nárok na finanční náhradu za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok za dobu ode dne protiprávního propuštění ze zaměstnání do dne, kdy do něj byl znovu přijat.

(¹) Úř. věst. C 54, 11.2.2019.
Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Věc C-835/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Oprava faktury – Chybně naúčtovaná daň – Vrácení bezdůvodně zaplacené daně – Režim přenesení daňové povinnosti k DPH – Plnění vztahující se ke zdaňovacímu období, které již bylo předmětem daňové kontroly – Daňová neutralita – Zásada efektivity – Proporcionalita“)

(2020/C 279/08)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Terracult SRL

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Výrok

Ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, jakož i zásady daňové neutrality, efektivity a proporcionality musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo vnitrostátní správní praxi, které neumožňují osobě povinné k dani, jež uskutečnila plnění, u nichž později vyšlo najevo, že se na ně vztahuje režim přenesení daňové povinnosti k dani z přidané hodnoty (DPH), opravit faktury týkající se těchto plnění a uplatnit je prostřednictvím opravy předchozího daňového přiznání nebo podáním nového daňového přiznání, v němž je zohledněna takto provedená oprava, za účelem vrácení DPH, kterou tato osoba povinná k dani bezdůvodně naúčtovala a odvedla, a to z toho důvodu, že období, v němž byla uvedena plnění uskutečněna, již bylo předmětem daňové kontroly, na jejímž základě příslušný daňový orgán vydal platební výměr, který uvedená osoba povinná k dani nenapadla, takže nabyl právní moci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 131, 8.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. června 2020 – Satelitní středisko Evropské unie v. KF, Rada Evropské unie

(Věc C-14/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Zaměstnanci Satelitního střediska Evropské unie (SATCEN) – Smluvní zaměstnanec SATCEN – Stížnosti na psychické obtěžování – Administrativní šetření – Žádost o pomoc – Odvolání smluvního zaměstnance z funkce – Disciplinární řízení – Propuštění smluvního zaměstnance ze zaměstnání – Odvolací komise SATCEN – Svěření výlučné pravomoci rozhodovat personální spory SATCEN – Žaloba na neplatnost – Článek 263 první a pátý pododstavec SFEU – Žaloba na náhradu škody – Článek 268 SFEU – Pravomoc unijního soudu – Přípustnost – Napadnutelné akty – Smluvní povaha sporu – Články 272 a 274 SFEU – Účinná soudní ochrana – Článek 24 odst. 1 druhý pododstavec poslední věta SEU – Článek 275 první pododstavec SFEU – Zásada rovného zacházení – Povinnost Tribunálu uvést odůvodnění – Zkreslení skutkového stavu a důkazů – Právo na obhajobu – Zásada řádné správy“)

(2020/C 279/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Satelitní středisko Evropské unie (zástupce: A. Guillerme, advokát)

Další účastnice řízení: KF (zástupci: N. Macaulay, barrister a A. Kunst, Rechtsanwältin), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a A. Vitro, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Satelitní středisko Evropské unie (SATCEN) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené KF.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – WM v. Stadt Frankfurt am Main

(Věc C-18/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Směrnice 2008/115/ES – Společné normy a postupy v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Podmínky zajištění – Článek 16 odst. 1 – Zajištění ve věznicích pro účely vyhoštění – Státní příslušník třetí země představující vážnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost“)

(2020/C 279/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: WM

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Výrok

Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země zajistit pro účely vyhoštění ve věznicí, a to odděleně od běžných vězňů, z důvodu, že tato osoba představuje skutečně, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého základního zájmu společnosti nebo vnitřní či vnější bezpečnosti dotčeného členského státu.

(¹) Úř. věst. C 112, 25.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgie) – A a další v. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Věc C-24/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/42/ES – Posuzování vlivů na životní prostředí – Územní povolení pro umístování a provozování větrných elektráren – Článek 2 písm. a) – Pojem „plány a programy“ – Podmínky pro udělení povolení stanovené vyhláškou a oběžníkem – Článek 3 odst. 2 písm. a) – Vnitrostátní akty stanovící rámec pro budoucí schvalování záměrů – Neprovedení posouzení vlivů na životní prostředí – Zachování účinků vnitrostátních aktů a povolení udělených na základě vnitrostátních aktů poté, co byl určeno, že tyto akty nejsou v souladu s unijním právem – Podmínky“)

(2020/C 279/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Účastníci původního řízení

Žalobci: A, B, C, D, E

Žalovaný: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

za přítomnosti: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Výrok

1) Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „plány a programy“ spadají vyhláška a oběžník přijaté vládou entity členského státu, která je členem federace, přičemž oba předpisy obsahují různá ustanovení týkající se umístování a provozování větrných elektráren.

- 2) Článek 3 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/42 musí být vykládán v tom smyslu, že vyhláška a oběžník, přičemž oba tyto předpisy obsahují různá ustanovení týkající se umístování a provozování větrných elektráren, mezi něž patří opatření týkající se vrhání stínu, bezpečnosti, jakož i hlukových norem, představují plány a programy, které musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí na základě výše uvedeného ustanovení.
- 3) Pokud se ukáže, že posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice 2001/42 mělo být provedeno před přijetím vyhlášky a oběžníku, na nichž je založeno povolení týkající se umístování a provozování větrných elektráren, které bylo před vnitrostátním soudem zpochybněno, takže tyto akty a toto povolení nejsou v souladu s unijním právem, může tento soud zachovat účinky uvedených aktů a tohoto povolení pouze tehdy, když mu to vnitrostátní právo umožňuje v rámci sporu, který mu byl předložen, a v případě, kdy by zrušení uvedeného povolení mohlo mít významný dopad na dodávky elektřiny v celém dotčeném členském státě a pouze na časový úsek, který je striktně nezbytný k nápravě této protiprávnosti. Předkládajícímu soudu případně přísluší, aby provedl toto posouzení ve sporu v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 139, 15.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. června 2020 – Gregor Schneider v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-116/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Vnitřní reorganizace útvarů Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) – Opětovné zařazení – Právní základ – Článek 7 služebního řádu úředníků Evropské unie – Zájem služby – Podstatné změny úkolů – Kvalifikace – Převod – Přeložení – Zneužití pravomoci – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na řádný proces – Účinná soudní ochrana – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2020/C 279/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Gregor Schneider (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: A. Lukošiuťė, zmocněnkyně, B. Wagenbauer, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Gregoru Schneiderovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. června 2020 – Evropská komise v. CX(Věc C-131/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Disciplinární řízení – Právo na obhajobu – Právo být vyslechnut – Příloha IX služebního řádu úředníků Evropské unie – Článek 4 – Možnost úředníka, který nemůže být vyslechnut, předložit připomínky písemně, nebo se nechat zastupovat – Článek 22 – Vyslechnutí úředníka orgánem oprávněným ke jmenování před přijetím disciplinární sankce – Údajná neschopnost úředníka být vyslechnut a předložit připomínky či nechat se zastupovat – Posouzení lékařských důkazů – Nepodání odpovědi Tribunálu Evropské unie na argumenty předložené v prvním stupni řízení“)

(2020/C 279/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid, T. S. Bohr a C. Ehrbar, zmocněnci)

Další účastník řízení: CX (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. prosince 2018, CX v. Komise (T-743/16 RENV, nezveřejněný, EU:T:2018:937), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – v řízení zahájeném Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö(Věc C-215/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Poskytování služeb – Článek 135 odst. 1 písm. l) – Osvobození od DPH – Nájem nemovitosti – Pojem ‚nemovitost‘ – Vyloučení – Článek 47 – Místo zdanitelného plnění – Poskytnutí služby související s nemovitostí – Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 – Články 13b a 31a – Přístrojové skříně – Hostingové služby výpočetního střediska“)

(2020/C 279/14)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

za účasti: A Oy

Výrok

- 1) Článek 135 odst. 1 písm. l) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že hostingové služby výpočetního střediska, v jejichž rámci poskytovatel těchto služeb dává svým zákazníkům k dispozici přístrojové skříně, aby tam instalovali své servery, a poskytuje jim doplňkové zboží a služby, jako je elektrická energie a různé služby určené k zajištění toho, že tyto servery budou používány za optimálních podmínek, nepředstavují nájem nemovitosti spadající pod osvobození od daně z přidané hodnoty stanovené v tomto ustanovení, pokud – což přísluší ověřit předkládajícímu soudu – tento poskytovatel neposkytuje pasivně plochu nebo místo svým zákazníkům, čímž by jim zajišťoval právo je užívat, jako by byli jejich vlastníky, a přístrojové skříně nejsou nedílnou součástí nemovitosti, ve které jsou instalovány, ani v ní nejsou nainstalovány trvale.
- 2) Článek 47 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2008/8, a článek 31a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112, ve znění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013, musí být vykládány v tom smyslu, že hostingové služby výpočetního střediska, v jejichž rámci poskytovatel těchto služeb dává svým zákazníkům k dispozici přístrojové skříně, aby tam instalovali své servery, a poskytuje jim doplňkové zboží a služby, jako je elektrická energie a různé služby určené k zajištění toho, že tyto servery budou používány za optimálních podmínek, nepředstavují služby související s nemovitostí ve smyslu těchto ustanovení, pokud tito zákazníci nemají – což přísluší ověřit předkládajícímu soudu – výhradní užívací právo k části nemovitosti, v níž byly nainstalovány přístrojové skříně.

(¹) Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené království) – Blackrock Investment Management (UK) Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-231/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. g) – Osvobození činností správy fondů kolektivního investování – Jediné plnění využívané pro správu fondů kolektivního investování i jiných fondů“)

(2020/C 279/15)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Výrok

Článek 135 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že na jediné plnění spočívající v poskytování správcovských služeb, které společnosti zabývající se správou fondů zahrnujících jak fondy kolektivního investování, tak jiné fondy, poskytuje prostřednictvím IT platformy externí dodavatel, se nevztahuje osvobození od daně z přidané hodnoty upravené v uvedeném ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. v. Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Věc C-380/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2013/11/EU – Alternativní řešení sporů – Článek 13 odst. 1 a 2 – Povinné informace – Dostupnost informací“)

(2020/C 279/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Výrok

Článek 13 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) musí být vykládán v tom smyslu, že obchodník, který na svých internetových stránkách zpřístupní všeobecné obchodní podmínky kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb, ale který neuzavírá se spotřebiteli smlouvy prostřednictvím těchto internetových stránek, musí v těchto všeobecných obchodních podmínkách uvádět informace týkající se subjektu nebo subjektů alternativního řešení sporů, jež jsou pro tohoto obchodníka příslušné, pokud se tento obchodník zavázal k tomu, že k řešení sporů se spotřebiteli bude využívat tento subjekt nebo tyto subjekty alternativního řešení sporů, nebo je povinen jich využívat. V tomto ohledu není dostačující, že daný obchodník buď uvede tyto informace v jiných dokumentech dostupných na uvedených internetových stránkách či v jiných záložkách na těchto internetových stránkách, nebo uvedené informace poskytne spotřebiteli při uzavření smlouvy, na kterou se vztahují uvedené všeobecné obchodní podmínky, v dokumentu odlišném od uvedených podmínek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wien – Rakousko) – IE v. Magistrat der Stadt Wien

(Věc C-477/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Směrnice 92/43/EHS – Článek 12 odst. 1 – Přísná ochrana živočišných druhů – Příloha IV – Cricetus cricetus (křeček polní) – Místa odpočinku a místa rozmnožování – Poškozování nebo ničení – Opuštěná místa“)

(2020/C 279/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: IE

Žalovaný: Magistrat der Stadt Wien

Výrok

Článek 12 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „místa odpočinku“ uvedený v tomto ustanovení zahrnuje rovněž místa odpočinku, která již nejsou obývána jedním z chráněných živočišných druhů uvedených v příloze IV a) uvedené směrnice, jako je *Cricetus cricetus* (křeček polní), pokud existuje dostatečně vysoká pravděpodobnost, že se uvedený druh na tato místa odpočinku vrátí, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 328, 30.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 2. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – mk advokaten GbR v. MBK Rechtsanwälte GbR

(Věc C-684/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 5 odst. 1 – Užívání v obchodním styku označení totožného nebo podobného s ochrannou známkou jiné osoby pro výrobky nebo služby, které jsou totožné nebo podobné s výrobky nebo službami, pro které je tato ochranná známka zapsána – Dosah výrazu „užívaly“) – Inzerce zveřejněná na internetové stránce na objednávku osoby působící v obchodním styku, která byla následně převzata na jiné internetové stránky“)

(2020/C 279/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: mk advokaten GbR

Žalovaná: MBK Rechtsanwälte GbR

Výrok

Článek 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která působí v obchodním styku a nechala na internetové stránce umístit inzerci poškozující ochrannou známkou jiné osoby, neužívá označení totožné s touto ochrannou známkou, jestliže tuto inzerci převzou provozovatelé jiných internetových stránek, přičemž ji zveřejní z vlastní iniciativy a vlastním jménem na těchto jiných internetových stránkách.

(¹) Úř. věst. C 413, 9.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španělsko) – řízení týkající se VL

(Věc C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Politika v oblasti azylu a přistěhovalectví – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 6 – Přístup k řízení – Učinění žádosti o mezinárodní ochranu u orgánu, který je podle vnitrostátního práva příslušný k registraci této žádosti – Učinění žádosti u jiných orgánů, u nichž je pravděpodobné, že budou takové žádosti dostávat, ale nejsou podle vnitrostátního práva příslušné k jejich registraci – Pojem ‚jiné orgány‘ – Článek 26 – Zajištění – Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/33/EU – Článek 8 – Zajištění žadatele – Důvody zajištění – Rozhodnutí o zajištění žadatele z důvodu nedostatku ubytovací kapacity v humanitárním přijímacím středisku“)

(2020/C 279/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana

Účastník původního řízení

VL

za přítomnosti: Ministerio Fiscal

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že vyšetřující soudce, který má rozhodnout o zajištění neoprávněně pobývajících státního příslušníka třetí země za účelem jeho navrácení, patří mezi „jiné orgány“ uvedené v tomto ustanovení, u nichž je pravděpodobné, že budou dostávat žádosti o mezinárodní ochranu, ale nejsou podle vnitrostátního práva příslušné k jejich registraci.
- 2) Článek 6 odst. 1 druhý a třetí pododstavec směrnice 2013/32 musí být vykládán v tom smyslu, že vyšetřující soudce musí coby „jiný orgán“ ve smyslu tohoto ustanovení zaprvé informovat neoprávněně pobývajících státní příslušníky třetích zemí o způsobu podání žádosti o mezinárodní ochranu a zadruhé, pokud státní příslušník projevil vůli takovou žádost učinit, věc postoupit příslušnému orgánu k registraci uvedené žádosti, aby mohly být tomuto státnímu příslušníkovi poskytnuty materiální podmínky přijetí a zdravotní péče podle článku 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu.
- 3) Článek 26 směrnice 2013/32 a článek 8 směrnice 2013/33 musí být vykládány v tom smyslu, že neoprávněně pobývajících státní příslušník třetí země, který projevil vůli požádat o mezinárodní ochranu u „jiného orgánu“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2013/32, může být zajištěn pouze z důvodů stanovených v čl. 8 odst. 3 směrnice 2013/33.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 137, 27.4.2020.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 17. dubna 2019 – KPKONPI v. ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologia i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD

(Věc C-319/19)

(2020/C 279/20)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Komisia za protivođeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI)

Žalovaní: ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologia i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD

Předběžné otázky

- 1) Je konfiskace nezákonně nabytého majetku ve prospěch státu trestněprávním opatřením ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii ⁽¹⁾, nebo občanskoprávním opatřením, pokud:
 - A) cílem konfiskace majetku proklamovaným vnitrostátním zákonem je obecná prevence, tedy zamezení možností nezákonně nabytí majetku a nakládání s ním, aniž by podmínkou pro konfiskaci bylo spáchání trestného činu nebo jiného protiprávního jednání a přímá či nepřímá souvislost mezi porušením práva a nabytým majetkem;
 - B) je konfiskací ohrožen nejen individuálně určený majetek, ale i (I) celkový majetek prověřované osoby, (II) majetková práva třetích (fyzických nebo právnických) osob, která prověřovaná osoba nabyla za úplaty nebo bezúplatně, a (III) majetková práva smluvních partnerů prověřované osoby a třetích osob;
 - C) jedinou podmínkou pro konfiskaci je zavedení nevyvratitelné domněnky nezákonné povahy celého majetku, u nějž nebyl zjištěn zákonný původ (aniž by byly definovány pojmy „zákonný/nezákonný původ“);
 - D) v případě, že prověřovaná osoba neprokáže původ nabytého majetku, je zákonná povaha nabytého majetku pro všechny dotčené osoby (prověřovaná osoba, třetí osoby a její smluvní partneři v minulosti) nově upravena s desetiletou zpětnou účinností, přičemž v okamžiku nabytí konkrétního majetkového práva zákonná povinnost podání takového důkazu neexistovala?
- 2) Musí být minimální standardy obsažené v článku 8 směrnice 2014/42/EU týkající se zaručených práv vlastníků a třetích osob, vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní judikatuře, které stanoví konfiskaci, aniž by existovaly podmínky stanovené pro tyto účely v článcích 4, 5 a 6 této směrnice, pokud bylo trestní řízení proti dotčené osobě zastaveno z důvodu, že nedošlo ke spáchání trestného činu (se souhlasem soudu), nebo byla dotčená osoba z důvodu, že nedošlo ke spáchání trestného činu, zproštěna obvinění?
- 3) Zejména: Musí být článek 8 směrnice 2014/42/EU vykládán v tom smyslu, že záruky práv odsouzené osoby, jejíž majetek podléhá konfiskaci, stanovené v tomto článku, musí být uplatněny také v takovém řízení, jako je řízení v projednávané věci, které probíhá souběžně s trestním řízením a nezávisle na něm?
- 4) Musí být presumpce nevinoty zakotvena v čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, právo na obhajobu zakotvené v čl. 48 odst. 2 Listiny a zásada efektivit vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě dotčené ve věci v původním řízení, která:
 - zavádí domněnku, že majetek, jehož původ nebyl zjištěn nebo prokázán, pochází z trestné činnosti [čl. 1 odst. 2 Zakon za otnemane v polza na daržavata na nezakonno pridobito imušestvo (otm.) (zákon o konfiskaci nezákonně nabytého majetku ve prospěch státu) (zrušený), dále jen „ZOPDNPI“];
 - zavádí domněnku důvodného podezření, že majetek byl nabyt nezákonným způsobem (čl. 21 odst. 2 ZOPDNPI, zrušený);
 - přenáší důkazní břemeno ohledně původu majetku a prostředků pro jeho nabytí nejen na prověřovanou osobu, nýbrž také na třetí osoby, které nemusí prokazovat původ svého majetku, nýbrž původ majetku svého právního předchůdce, dokonce v případě bezúplatného nabytí;
 - zavádí „majetkový nepoměr“ jako jediný a rozhodující důkaz o existenci nezákonně nabytého majetku;
 - přenáší důkazní břemeno na všechny dotčené osoby a nejen na odsouzenou osobu, a to i před jejich odsouzením, resp. nezávisle na jejich odsouzení;

- umožňuje použití metodiky právního a hospodářského posouzení a analýzy, s jejíž pomocí se určuje podezření na nezákonnou povahu příslušného majetku, jakož i hodnota takového majetku, přičemž toto podezření je pro soud, který má v dané věci rozhodnout, závazné, aniž by tento soud mohl obsah a použití této metodiky podrobit úplnému soudnímu přezkumu?
- 5) Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní zákon důvodné podezření (na základě okolností zjištěných v řízení a přezkoumaných soudem), že majetek byl nabyt na základě trestné činnosti, nahradil podezřením (domněnkou) na nezákonnost původu přírůstku majetku, která se opírá pouze o zjištění, že přírůstek přesahuje hodnotu stanovenou vnitrostátním zákonem (například 75 000 eur za deset let)?
- 6) Musí být právo na vlastnictví zakotvené v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie jako obecná zásada unijního práva vykládáno v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, které:
- zavádí nevyvratitelnou domněnku o obsahu a rozsahu nezákonně nabytého majetku (čl. 63 odst. 2 ZOPDNPI, zrušený);
- zavádí nevyvratitelnou domněnku neplatnosti právních jednání nabytí a nakládání (článek 65 ZOPDNPI, zrušený) nebo
- omezuje práva třetích osob, která mají samostatná práva k majetku podléhajícímu konfiskaci nebo taková práva uplatňují, a to oznamovacím postupem ve věci, stanoveným v čl. 76 odst. 1 ZOPDNPI (zrušený)?
- 7) Mají ustanovení čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 až 10 směrnice 2014/42/EU přímý účinek v rozsahu, v jakém upravují záruky a ochranné doložky pro osoby dotčené konfiskací nebo třetí osoby jednající v dobré víře?

(¹) Úř. věst. 2014, L 127, s. 39.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. října 2019 Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 5. září 2019 ve věci T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël v. Komise a Rada Evropy

(Věc C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (zástupce: R. Paternel, avokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise a Rada Evropy

Usnesením ze dne 27. května 2020 Soudní dvůr (sedmý senát) kasační opravný prostředek odmítl jako zjevně nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2019 Roxtec AB proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-261/18, Roxtec v. EUIPO – Wallmax

(Věc C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Roxtec AB (zástupci: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Wallmax Srl

Usnesením ze dne 12. března 2020 Soudní dvůr (senár rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek nelze uznat přijatelným a uložil účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek, aby nesla vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 12. února 2020 – Wilo Salmson France SAS v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Věc C-80/20)

(2020/C 279/23)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wilo Salmson France SAS

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Předběžné otázky

- 1) Pokud jde o výklad článku 167 ve spojení s článkem 178 směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾: existuje rozdíl mezi okamžikem vzniku a okamžikem uplatnění nároku na odpočet ve vztahu ke způsobu fungování systému DPH?

Za tímto účelem je třeba objasnit, zda nárok na odpočet DPH může být uplatněn v případě neexistence (platné) daňové faktury vystavené za uskutečněná pořízení zboží.

- 2) Pokud jde o výklad těchto ustanovení ve spojení s čl. 14 odst. 1 písm. a) první větou směrnice 2008/9/ES ⁽²⁾: jaký je procesní referenční bod pro účely posouzení správnosti uplatnění nároku na vrácení DPH?

Za tímto účelem je nezbytné objasnit, zda je možné podat žádost o vrácení DPH, ve vztahu k níž vznikla daňová povinnost, před „obdobím pro vrácení daně“, ale jejíž fakturace se uskutečnila během období pro vrácení daně.

- 3) Pokud jde o výklad těchto ustanovení čl. 14 odst. 1 písm. a) první věty směrnice 2008/9/ES ve spojení s články 167 a 178 směrnice 2006/112/ES: jaké jsou účinky zrušení a vystavení nových faktur za pořízení zboží předcházející „období pro vrácení daně“ na uplatnění nároku na vrácení DPH související s těmito pořízeními?

Za tímto účelem je třeba objasnit, zda se v případě, že dodavatel zruší původní faktury vystavené za pořízení zboží a následně dojde k vystavení nových faktur, musí uplatnění práva příjemce požadovat vrácení DPH související s pořízeními vztahovat k datu nových faktur. A to v situaci, kdy zrušení původních faktur a vystavení nových faktur nespadá do oblasti kontroly příjemce, ale výlučně do diskreční volby dodavatele.

- 4) Mohou vnitrostátní právní předpisy podřídit vrácení DPH, které je umožněno směrnicí [2008/9/ES], podmínce vzniku daňové povinnosti, a to v situaci, kdy je správná faktura vystavena během období žádosti?

- (¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).
- (²) Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 12. února 2020 – SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-81/20)

(2020/C 279/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Mitliv Exim SRL

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení článku 2 a článku 273 směrnice Rady 2006/112 ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹), článku 50 Listiny základních práv Evropské unie a článku 325 SFEU, za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, která umožňuje přijetí/provádění sankčních opatření vůči právnické osobě-daňovému poplatníkovi, a to jak ve správním, tak v trestním řízení, tedy v řízeních, která jsou vůči daňovému poplatníkovi vedena souběžně pro tytéž skutky daňového úniku, v situaci, kdy lze sankci ve správním řízení v souladu s kritérii určenými Soudním dvorem v jeho judikatuře kvalifikovat jako mající taktéž trestní povahu, a do jaké míry má kumulace těchto situací ve vztahu k dotčenému daňovému poplatníkovi nadměrnou povahu?
- 2) Je s ohledem na odpověď na první předběžnou otázku třeba vykládat unijní právo v tom smyslu, že unijní právo brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě může členský stát prostřednictvím svých daňových orgánů v rámci správního řízení, pokud je o totožné skutky daňového úniku, nezohlednit částku již uhrazenou z titulu škody způsobené trestným činem, která zároveň představuje částku pokrývající daňovou škodu, takže činí tuto částku po určité období nedostupnou, přičemž následně k tíži daňového poplatníka ukládá v rámci správního řízení i vedlejší daňové povinnosti, které jsou příslušenstvím již zaplaceného dluhu?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 24. února 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Věc C-99/20)

(2020/C 279/25)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Odvolatelky: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Odpůrci: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Předběžná otázka

Musí být kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady č. 2658/87 ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že zboží obecně označované jako „složky sady tyčí na záclony, tedy hotové trubky (lakované, poniklované, chromované)“, které je předmětem tohoto sporu, spadá pod podpoložku 8302 41 90 nebo pod podpoložku 7306 30 77 této nomenklatury?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 1987, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) dne
28. února 2020 – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul
județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central**

(Věc C-116/20)

(2020/C 279/26)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: SC Avio Lucos SRL

Odpůrci: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Předběžné otázky

- 1) Brání [unijní] právo použitelné na finanční podporu týkající se zemědělského roku 2014 – zejména nařízení (ES) č. 73/2009 ⁽¹⁾ a nařízení č. 1122/2009 ⁽²⁾ – tomu, aby vnitrostátní právo stanovilo povinnost prokázat právo užívat zemědělskou plochu za účelem získání finanční podpory v rámci režimů podpor na plochu?
- 2) V rozsahu, v němž výše uvedené [unijní] právo nebrání vnitrostátní právní úpravě uvedené v první otázce, brání [unijní] právo (včetně zásady proporcionality) – v konkrétním případě, v němž právo na využívání zemědělské plochy bylo příjemcem doloženo předložením koncesní smlouvy týkající se pastviny (smlouva, na jejímž základě žadatel nabytí právo využívat pastvinu na vlastní riziko a ve svůj prospěch za úplaty) – takové vnitrostátní právní úpravě, která pro platné uzavření takové koncesní smlouvy vyžaduje, aby budoucí koncesionář byl výhradně chovatelem nebo majitelem zvířat?
- 3) Lze za zemědělskou činnost ve smyslu článku 2 nařízení (ES) č. 73/2009 považovat činnost příjemce režimu podpor na plochu, který – uzavřením koncesní smlouvy týkající se pastviny za účelem nabytí práva využívat tuto plochu a nabytí platebních nároků za rok 2014 – následně uzavře smlouvu o spolupráci s chovateli, již umožňuje bezplatné využívání půdy, jež je předmětem koncese, k pastvě zvířat, přičemž si příjemce ponechává právo užívat půdu, avšak se zavazuje k tomu, že nebude bránit pastvě, a k vyčištění pastviny?

- 4) Brání [unijní] právo výkladu takové vnitrostátní právní úpravy, jako je čl. 431 odst. 2 občanského soudního řádu – jenž se týká překážky věci pravomocně rozsouzené založené na konečném soudním rozhodnutí – podle kterého konečné soudní rozhodnutí, kterým byla konstatována nepřípustnost žádosti o platbu z důvodu nedodržení vnitrostátního práva týkajícího se požadavku legitimacy oprávnění využívat/užívat půdu, pro kterou bylo v zemědělském roce 2014 požádáno o režim podpor na plochu (v rámci sporu, v němž bylo navrhováno zrušení rozhodnutí o uplatnění víceletých sankcí), zakládá překážku věci pravomocně rozsouzené, tj. výkladu, který zabraňuje analýze souladu tohoto vnitrostátního požadavku s unijním právem použitelným na zemědělský rok 2014 v novém sporu, v němž se zkoumá legitimita zpětného vymáhání částek neoprávněně vyplacených žadateli za tentýž zemědělský rok 2014, jež je založeno na stejné skutkové situaci a na stejných vnitrostátních předpisech, které byly předmětem analýzy předchozího konečného soudního rozhodnutí?

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16).
- (²) Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. 2009, L 316, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. března 2020 – DS v. Porsche Inter Auto GmbH & Co KG a Volkswagen AG

(Věc C-145/20)

(2020/C 279/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: DS

Žalované: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG, Volkswagen AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (¹) vykládán v tom smyslu, že vozidlo, které spadá do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (²), vykazuje takovou kvalitu, která je obvyklá u zboží tohoto druhu a kterou může spotřebitel rozumně očekávat, pokud je toto vozidlo vybaveno nepřipustným odpojovacím zařízením ve smyslu čl. 3 bodu 10 a čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) 715/2007, avšak typ vozidla má i přesto platné schválení typu ES, takže vozidlo lze používat v silničním provozu?
2. Musí být čl. 5 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) 715/2007 vykládán v tom smyslu, že odpojovací zařízení ve smyslu čl. 3 bodu 10 tohoto nařízení, které je konstruováno tak, že recirkulace výfukových plynů je plně funkční mimo testovací provoz za laboratorních podmínek ve skutečném jízdním provozu pouze za podmínky, že se vnější teploty pohybují v rozmezí od 15 do 33 stupňů Celsia, může být podle čl. 5 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení přípustné, nebo je uvedena výjimka předem vyloučena již z důvodu omezení plné účinnosti recirkulace výfukových plynů na podmínky, které v některých částech Evropské unie panují pouze zhruba během poloviny roku?
3. Musí být čl. 3 odst. 6 směrnice 1999/44/ES vykládán v tom smyslu, že rozpor se smlouvou, který spočívá ve vybavení vozidla odpojovacím zařízením nepřipustným podle čl. 3 bodu 10 ve spojení s čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) 715/2007, musí být posuzován jako nevýznamný ve smyslu uvedeného ustanovení, pokud kupující zakoupil vozidlo i přesto, že věděl o existenci a způsobu fungování tohoto odpojovacího zařízení?

(¹) Úř. věst. 1999, L 171, s. 12; Zvl. vyd. 15/04, s. 223.

(²) Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 16. března 2020 –
AC v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-148/20)

(2020/C 279/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: AC

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

Je směrnice (EU) 2016/681 ⁽¹⁾, pokud jde o níže uvedené body, slučitelná s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie?

- 1) Jsou údaje PNR, které mají být podle uvedené směrnice předávány, s ohledem na články 7 a 8 Listiny, dostatečně specifické?
- 2) Stanoví směrnice s ohledem na oblast své působnosti a s přihlédnutím k článkům 7 a 8 Listiny dostatečná věcná rozlišovací kritéria při sběru a předávání údajů PNR, pokud jde o druhy letů a rizikové situace v určité zemi a pokud jde o porovnávání s databázemi a vzory?
- 3) Je paušální, jednotně stanovená doba uchování všech údajů PNR slučitelná s články 7 a 8 Listiny?
- 4) Stanoví směrnice s ohledem na články 7 a 8 Listiny dostatečnou procesně právní ochranu cestujících v letecké dopravě, pokud jde o používání uchovávaných údajů PNR?
- 5) Je směrnice, s ohledem na články 7 a 8 Listiny, dostatečně zajištěno, aby při předávání údajů PNR orgánům třetích zemí tyto třetí země dostatečně zachovávaly úroveň ochrany evropských základních práv?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. 2016, L 119, s. 132).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 16. března 2020 –
DF v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-149/20)

(2020/C 279/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: DF

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

Je směrnice (EU) 2016/681 ⁽¹⁾, pokud jde o níže uvedené body, slučitelná s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie?

- 1) Jsou údaje PNR, které mají být podle uvedené směrnice předávány, s ohledem na články 7 a 8 Listiny, dostatečně specifické?
- 2) Stanoví směrnice s ohledem na oblast své působnosti a s přihlédnutím k článkům 7 a 8 Listiny dostatečná věcná rozlišovací kritéria při sběru a předávání údajů PNR, pokud jde o druhy letů a rizikové situace v určité zemi a pokud jde o porovnávání s databázemi a vzory?
- 3) Je paušální, jednotně stanovená doba uchovávání všech údajů PNR slučitelná s články 7 a 8 Listiny?
- 4) Stanoví směrnice s ohledem na články 7 a 8 Listiny dostatečnou procesně právní ochranu cestujících v letecké dopravě, pokud jde o používání uchovávaných údajů PNR?
- 5) Je směrnice, s ohledem na články 7 a 8 Listiny, dostatečně zajištěno, aby při předávání údajů PNR orgánům třetích zemí tyto třetí země dostatečně zachovávaly úroveň ochrany evropských základních práv?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. 2016, L 119, s. 132).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 17. března 2020 –
BD v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-150/20)

(2020/C 279/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: BD

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

Je směrnice (EU) 2016/681 ⁽¹⁾, pokud jde o níže uvedené body, slučitelná s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie?

- 1) Jsou údaje PNR, které mají být podle uvedené směrnice předávány, s ohledem na články 7 a 8 Listiny, dostatečně specifické?
- 2) Stanoví směrnice s ohledem na oblast své působnosti a s přihlédnutím k článkům 7 a 8 Listiny dostatečná věcná rozlišovací kritéria při sběru a předávání údajů PNR, pokud jde o druhy letů a rizikové situace v určité zemi a pokud jde o porovnávání s databázemi a vzory?
- 3) Je paušální, jednotně stanovená doba uchovávání všech údajů PNR slučitelná s články 7 a 8 Listiny?
- 4) Stanoví směrnice s ohledem na články 7 a 8 Listiny dostatečnou procesně právní ochranu cestujících v letecké dopravě, pokud jde o používání uchovávaných údajů PNR?

- 5) Je směrnicí, s ohledem na články 7 a 8 Listiny, dostatečně zajištěno, aby při předávání údajů PNR orgánům třetích zemí tyto třetí země dostatečně zachovávaly úroveň ochrany evropských základních práv?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. 2016, L 119, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Mureș (Rumunsko) dne 30. března 2020 – DG, EH v. SC Gruber Logistics SRL

(Věc C-152/20)

(2020/C 279/31)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Mureș

Účastníci původního řízení

Žalobci: DG, EH

Žalovaná: SC Gruber Logistics SRL

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 (¹) vykládán v tom smyslu, že volba práva rozhodného pro individuální pracovní smlouvu vylučuje použití práva země, ve které zaměstnanec obvykle vykonával svou práci, nebo v tom smyslu, že existence volby rozhodného práva vylučuje použití čl. 8 odst. 1 druhé věty nařízení?
- 2) Musí být článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 vykládán v tom smyslu, že minimální mzda použitelná v zemi, v níž zaměstnanec obvykle vykonával svou práci, představuje nárok, který spadá do působnosti „ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit podle práva, které by v případě neexistence volby bylo použito“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 druhé věty nařízení?
- 3) Musí být článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby se odkaz na ustanovení rumunského zákoníku práce v individuální pracovní smlouvě rovnal volbě rumunského práva, a to pokud je v Rumunsku všeobecně známo, že existuje zákonná povinnost vložit toto ustanovení o volbě [práva] do individuální pracovní smlouvy? Jinými slovy, musí být článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením a praxi, které povinně zahrnují do individuálních pracovních smluv ustanovení o volbě rumunského práva?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. 2008, L 177, s. 6).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. dubna 2020 – FI v. Eurowings GmbH

(Věc C-157/20)

(2020/C 279/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Odvolatel: FI

Odpůrkyně: Eurowings GmbH

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastního personálu (zde palubních průvodčích) provozujícího leteckého dopravce zorganizovaná odbory „mimořádnou okolnost“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1., Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Győri Törvényszék és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 7. dubna 2020 – „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft v. Vas Megyei Kormányhivatal

(Věc C-177/20)

(2020/C 279/33)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Győri Törvényszék (dříve Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Vas Megyei Kormányhivatal

Předběžná otázka

Má být článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládán v tom smyslu, že pokud Soudní dvůr Evropské unie prostřednictvím rozhodnutí vydaného v rámci řízení o předběžné otázce konstatuje neslučitelnost právního ustanovení členského státu s unijním právem, nelze toto právní ustanovení uplatnit ani v následujících vnitrostátních správních nebo soudních řízeních, a to bez ohledu na to, že skutkové okolnosti následujícího řízení nejsou zcela totožné se skutkovými okolnostmi předchozího řízení o předběžné otázce?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék [dříve Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)] dne 7. dubna 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Věc C-178/20)

(2020/C 279/34)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Žalovaný: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Předběžné otázky

- 1) Vyplývá z článků 70 až 73 směrnice 2001/83 (¹) povinnost, aby léčivý přípravek, který lze v jednom členském státě vydat bez lékařského předpisu, byl považován za léčivý přípravek, který lze vydat bez lékařského předpisu v jiném členském státě, včetně situace, kdy v tomto členském státě dotčený léčivý přípravek nedisponuje povolením k uvádění na trh a nebyl klasifikován?
- 2) Je na základě důvodů ochrany zdraví a život osob, na které odkazuje článek 36 SFEU, odůvodněno množstevní omezení, které podmiňuje možnost předepsat a vydat pacientovi léčivý přípravek, který nedisponuje povolením k uvádění na trh ve členském státě, avšak má takové povolení v jiném [členském státě EHP], existenci lékařského předpisu a prohlášením úřadu pro farmaceutické výrobky, včetně situace, kdy má léčivý přípravek povolení k uvedení na trh v jiném členském státě jako léčivý přípravek nepodléhající omezení výdeje na lékařský předpis?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 5. května 2020 – Laudamotion GmbH v. Verein für Konsumenteninformation

(Věc C-189/20)

(2020/C 279/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Laudamotion GmbH

Odpůrce: Verein für Konsumenteninformation

Předběžné otázky

1. Musí být ustanovení nařízení (EU) č. 1215/2012 (¹), zejména článek 25, čl. 17 odst. 3, článek 19, případně také s ohledem na článek 67, vykládány v tom smyslu, že brání přezkumu zneužívajícího charakteru mezinárodních ujednání o příslušnosti podle směrnice 93/13/EHS (²) příp. podle příslušných vnitrostátních předpisů, které ji provádí?
2. Musí být čl. 25 odst. 1 poslední část první věty nařízení (EU) č. 1215/2012 („pokud tato dohoda není z hlediska své věcné platnosti podle práva tohoto členského státu neplatná.“) vykládán v tom smyslu, že se tím umožňuje obsahová kontrola podle vnitrostátního práva prorogovaného členského státu, a to i nad rámec harmonizované oblasti práva?
3. V případě záporné odpovědi na první a druhou otázku:

Řídí se vnitrostátní prováděcí ustanovení použitelná na přezkum zneužívajícího charakteru podle směrnice 93/13/EHS právem prorogovaného členského státu nebo *lex causae* dovolávaného členského státu?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

(²) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 5. května 2020 –
DocMorris NV v. Apothekerkammer Nordrhein**

(Věc C-190/20)

(2020/C 279/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DocMorris NV

Žalovaná: Apothekerkammer Nordrhein

Předběžná otázka

Je s ustanoveními hlavy VIII a zejména s čl. 87 odst. 3 směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾ slučitelné, je-li vnitrostátní ustanovení (v projednávané věci § 7 odst. 1 první věta Heilmittelwerbegesetz (zákon o reklamě v oblasti léčiv) vykládáno v tom smyslu, že zasilatelská lékárna usazená v jiném členském státě nesmí získávat zákazníky vyhlášením výherní soutěže, pokud je účast na výherní soutěži spojena s předložením receptu na humánní léčivý přípravek vydávaný na předpis, vyhlášená výhra není léčivý přípravek, nýbrž jiný předmět (v projednávané věci elektro-kolo v hodnotě 2 500 eur a elektrické kartáčky na zuby), a pokud není třeba se obávat, že je tím podporováno neúčelné nebo nadměrné používání léčivých přípravků.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 7. května
2020 – KAHL GmbH & Co KG v. Hauptzollamt Hannover**

(Věc C-197/20)

(2020/C 279/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KAHL GmbH & Co KG

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Předběžné otázky

1. Lze použít vysvětlivky k podpoložce 1521 9099 ⁽¹⁾ kombinované nomenklatury ⁽²⁾ v míře, v jaké používají slovo „tavený“?
2. V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku: Je třeba vykládat pojem „surové“ ve smyslu podpoložky 1521 9091 kombinované nomenklatury v tom smyslu, že včelí vosk, který byl roztaven v zemi vývozu a z něhož byly během tavení odstraněny cizorodé látky, přičemž v něm ještě nějaké cizorodé látky zůstávají, musí být zařazen do této podpoložky?

⁽¹⁾ Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie (Úř. věst. 2019, C 119, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1776 ze dne 9. října 2019, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 2019, L 280, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. března 2020 – Rad Service Srl Unipersonale a další v. Del Debbio SpA a další

(Věc C-210/20)

(2020/C 279/38)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Odpůrkyně: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop, Daf Costruzioni Stradali Srl v postavení zmocněnkyně dočasného sdružení podniků tvořeného společnostmi GARC SpA a Edil Moter Srl

Předběžná otázka

Brání článek 63 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24 ze dne 26. února 2014⁽¹⁾, který se týká institutu využití schopností třetích osob, spolu se zásadami svobody usazování a volného pohybu služeb uvedenými v článcích 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), uplatnění italské vnitrostátní právní úpravy v oblasti využití schopností třetích osob a vyloučení ze zadávacích řízení, která je obsažena v čl. 89 odst. 1 čtvrté větě zákoníku veřejných zakázek uvedeného v legislativním nařízení č. 50 ze dne 18. dubna 2016, podle které v případě nepravdivých prohlášení učiněných pomocným podnikem, která se týkají existence pravomocných odsuzujících rozsudků, které mohou prokázat spáchání vážného profesního pochybení, musí veřejný zadavatel vždy vyloučit hospodářský subjekt účastníci se zadávacího řízení, aniž by mu uložil nebo umožnil označit jiný vhodný pomocný podnik, který nahradí první pomocný podnik, jak je naopak stanoveno v ostatních případech, ve kterých subjekty, jejichž schopností hospodářský subjekt zamýšlí využít, nesplňují příslušné výběrové kritérium nebo u kterých existují povinné důvody pro vyloučení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 19. května 2020 – JV v. Spolková republika Německo

(Věc C-215/20)

(2020/C 279/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: JV

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1. Je směrnice (EU) 2016/681⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2016/681“), podle níž letečtí dopravci předávají rozsáhlé soubory údajů o všech cestujících bez výjimky útvarům pro informace o cestujících vytvořeným členskými státy a tyto údaje jsou zde bez konkrétního důvodu používány pro automatizované porovnání s databázemi a vzorci a následně uchovávány po dobu pěti let, s přihlédnutím k účelu zamýšlenému směrnicí 2016/681 a k požadavkům určitosti a proporcionality, slučitelná s Listinou základních práv a svobod, zejména s články 7, 8 a 52 Listiny?

2. Zejména:

- a) Je čl. 3 bod 9 směrnice 2016/681 ve spojení s přílohou II této směrnice v rozsahu, v němž je v něm upraveno, že se pod pojmem „závažný trestný čin“ ve smyslu směrnice 2016/681 rozumí trestný čin uvedený v příloze II této směrnice, za který lze podle vnitrostátního práva členského státu uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let, s ohledem na dostatečnou určitost a požadavek proporcionality, slučitelný s články 7 a 8 Listiny?
- b) Je předávaná jmenná evidence cestujících (dále jen „údaje PNR“) v rozsahu, v němž je požadováno předání jména (čl. 8 odst. 1 první věta ve spojení s přílohou I bodem 4 směrnice 2016/681), informace o věrnostním programu cestujícího (čl. 8 odst. 1 první věta ve spojení s přílohou I bodem 8 směrnice PNR) a vyplnění rubriky „volný text“ s obecnými poznámkami (čl. 8 odst. 1 první věta ve spojení s přílohou I bodem 12 směrnice 2016/681), dostatečně určitá, aby odůvodňovala zásah do článků 7 a 8 Listiny?
- c) Je s články 7 a 8 Listiny a účelem směrnice 2016/681 slučitelné, aby nad rámec údajů o cestujících byly evidovány také údaje o třetích osobách, jako je cestovní agentura nebo zprostředkovatel (příloha I bod 9 směrnice 2016/681), opatrovníci nezletilých osob (příloha I bod 12 směrnice 2016/681) a další cestující (příloha I bod 17 směrnice 2016/681)?
- d) Je směrnice 2016/681 v rozsahu, v němž se na jejím základě předávají, zpracovávají a uchovávají údaje PNR nezletilých cestujících, slučitelná s články 7, 8 a 24 Listiny?
- e) Je čl. 8 odst. 2 směrnice 2016/681 ve spojení s přílohou I bodem 18 této směrnice, podle níž letečtí dopravci předávají údaje API, také v rozsahu, v němž jsou totožné s údaji PNR, útvarům pro informace o cestujících, s ohledem na zásadu minimalizace údajů slučitelný s článkem 8 a 52 Listiny?
- f) Je čl. 6 odst. 4 směrnice 2016/681 jako právní základ pro určení kritérií, s nimiž jsou údaje porovnávány (tzv. vzorce), dostatečným oprávněným důvodem stanoveným zákonem ve smyslu čl. 8 odst. 2 Listiny a článku 52 Listiny, jakož i čl. 16 odst. 2 SFEU?
- g) Omezuje článek 12 směrnice 2016/681 zásah do článků 7 a 8 Listiny ještě na absolutně nezbytnou míru, jestliže jsou předávané údaje uchovávány útvary pro informace o cestujících členských států po dobu pěti let?
- h) Redukuje depersonalizace podle čl. 12 odst. 2 směrnice 2016/681 osobní údaje na míru nezbytně nutnou podle článků 8 a 52 Listiny, nejedná-li se přitom o nic jiného, než o pseudonymizaci, kterou lze kdykoliv vrátit do původního stavu?
- i) Musí být články 7, 8 a 47 Listiny vykládány v tom smyslu, že je podle nich nezbytné, aby cestující, jejichž údaje byly v rámci zpracování údajů PNR zpětně personalizovány (čl. 12 odst. 3 směrnice 2016/681), byli o této skutečnosti informováni a měli možnost soudního přezkumu?
3. Je článek 11 směrnice 2016/681 v rozsahu, v němž umožňuje předávání údajů PNR třetím zemím, které nedisponují přiměřenou úrovní ochrany údajů, slučitelný s články 7 a 8 Listiny?
4. Poskytuje čl. 6 odst. 4 čtvrtá věta směrnice 2016/681 dostatečnou ochranu před zpracováním zvláštních kategorií osobních údajů ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2016/679^(?) (dále jen „GDPR“) a článku 10 směrnice (EU) 2016/680^(?), jestliže lze v rubrice „obecné poznámky“ (příloha I bod 12 směrnice 2016/681) například uvést požadavky na stravu, na základě nichž lze činit závěry týkající takovéto zvláštní kategorie osobních údajů?

5. Je slučitelné s článkem 13 GDPR, pokud letecký dopravce odkazuje cestující na svých internetových stránkách pouze na vnitrostátní prováděcí zákon (v projednávané věci Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 [zákon o zpracování údajů o cestujících, kterým se provádí směrnice (EU) 2016/681]), ze dne 6. června 2017, BGBl. I s. 1484, dále jen „FlugDaG“?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. 2016, L 119, s. 132).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. 2016, L 119, s. 89).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 7. května 2020 – C.E. Roeper GmbH v. Hauptzollamt Hamburg

(Věc C-216/20)

(2020/C 279/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C.E. Roeper GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg

Předběžné otázky

1. Lze použít vysvětlivky k podpoložce 1521 9099 (¹) kombinované nomenklatury (²) v míře, v jaké používají slovo „tavený“?
2. V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku: Je třeba vykládat pojem „surové“ ve smyslu podpoložky 1521 9091 kombinované nomenklatury v tom smyslu, že včelí vosk, který byl roztaven v zemi vývozu a z něhož byly během tavení odstraněny cizorodé látky, přičemž v něm ještě nějaké cizorodé látky zůstávají, musí být zařazen do této podpoložky?

(¹) Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie (Úř. věst. 2019, C 119, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1776 ze dne 9. října 2019, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 2019, L 280, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Itálie) dne 28. května 2020 – XX v. OO

(Věc C-220/20)

(2020/C 279/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Účastníci původního řízení

Žalobce: XX

Žalovaný: OO

Vedlejší účastník: WW

Předběžná otázka

Brání článek 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 1 a článek 9 Smlouvy o Evropské unii, čl. 67 odst. 1 a 4 a články 81 e 82 Smlouvy o fungování Evropské unie, ve spojení s články 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, vnitrostátním ustanovením, jako jsou články 42, 83 a 87 nařízení vlády s mocí zákona č. 18 ze dne 17. března 2020, rozhodnutí rady ministrů ze dne 31. ledna 2020, ve kterém byl vyhlášen národní nouzový sanitární stav na šest měsíců do 31. července 2020 a článkům 14 a 263 nařízení vlády s mocí zákona č. 34 ze dne 19. května 2020, které prodloužily národní nouzový stav z důvodu Covid-19 a ochromení civilního a trestního soudnictví a správní činnost italských soudů do 31. ledna 2021, ve vzájemném spojení, přičemž tak došlo k narušení nezávislosti předkládajícího soudu a porušení zásady spravedlivého procesu, jakož i souvisejících práv důstojnosti osob, svobody a bezpečnosti, rovnosti před zákonem, zákazu diskriminace, rovných a spravedlivých pracovních podmínek, přístupu k dávkám sociálního zabezpečení, svobody pohybu a pobytu?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne
27. května 2020 – OC v. Spolková republika Německo**

(Věc C-222/20)

(2020/C 279/42)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: OC

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 21 a čl. 67 odst. 2 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která na základě využití možnosti, kterou poskytuje čl. 2 odst. 1 směrnice (EU) 2016/681 ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2016/681“), i v případě letů uvnitř Evropské unie stanoví, že letečtí dopravci musí předávat rozsáhlé soubory údajů o všech cestujících bez výjimky útvarům pro informace o cestujících vytvořeným členskými státy, a že tyto údaje zde budou muset být uchovávány – pomineme-li rezervaci letu – bez konkrétního důvodu a použity pro porovnání s databázemi a vzorci a následně uchovávány (v projednávané věci § 2 odst. 3 Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie [EU] 2016/681 (zákon o zpracování údajů o cestujících, kterým se provádí směrnice (EU) 2016/681) ze dne 6. června 2017 [BGBl. I s. 1484], který byl pozměněn článkem 2 zákona ze dne 6. června 2017 [BGBl. I s. 1484]; dále jen „FlugDaG“)?
- 2) Vyplývá z článků 7 a 8 Listiny základních práv, že vnitrostátní právní předpisy (v projednávané věci § 4 odst. 1 FlugDaG), kterými se provádí čl. 3 bod 9 ve spojení s přílohou II směrnice 2016/681, musí taxativně a jasně uvádět relevantní vnitrostátní trestně právní ustanovení, kterých se týkají trestné činy uvedené ve směrnici 2016/681?

- 3) Musí být články 7 a 8 Listiny základních práv vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu (v projednávané věci § 6 odst. 4 FlugDaG), která orgánům dotyčného členského státu, pokud plní úkoly trestního stíhání, umožňuje předané údaje PNR zpracovávat i za jiným účelem, než je prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti, pokud zjištění, i ve spojení s dalšími informacemi, odůvodňují podezření ze spáchání jiného trestného činu?
- 4) Je ustanovení čl. 2 odst. 1 směrnice 2016/681, které umožňuje přijetí vnitrostátní právní úpravy, podle níž se směrnice 2016/681 použije i na lety uvnitř Evropské unie (v projednávané věci § 2 odst. 3 FlugDaG), a která vede k tomu, že v rámci Evropské unie dochází ke dvojitému sběru údajů PNR (země odletu a cílová země provádí sběr údajů PNR), s ohledem na zásadu minimalizace údajů slučitelné s články 7 a 8 Listiny základních práv?
- 5) V případě, že směrnice 2016/681 není v rozporu s nadřazeným právem [viz usnesení Verwaltungsgericht Wiesbaden (správní soud ve Wiesbadenu) ze dne 13. května 2020, sp. zn. 6 K 805/19.WI, [věc C-215/20], a je tedy použitelná:
- a) Musí být čl. 7 odst. 4 a 5 směrnice 2016/681 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu (v projednávané věci § 6 odst. 4 FlugDaG), která orgánům dotyčného členského státu, pokud plní úkoly trestního stíhání, umožňuje předané údaje PNR zpracovávat i za jiným účelem, než je prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti, pokud zjištění, i ve spojení s dalšími informacemi, odůvodňují podezření ze spáchání jiného trestného činu (takzvané vedlejší odhalení)?
- b) Je praxe členského státu, že do seznamu příslušných orgánů podle čl. 7 odst. 1 směrnice 2016/681 zařadí orgán [v projednávané věci Bundesamt für Verfassungsschutz (Spolkový úřad pro ochranu ústavy)], který podle vnitrostátního práva [v projednávané věci § 5 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 1 Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und das Bundesamt für Verfassungsschutz (zákon o spolupráci mezi Spolkem a spolkovými zeměmi v záležitostech ochrany ústavy a o Spolkovém úřadu pro ochranu ústavy)] z důvodu zásady dělby pravomocí, která platí ve vnitrostátním právu, nemá policejní pravomoci, slučitelná s čl. 7 odst. 2 směrnice 2016/681?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. 2016, L 119, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sø- og Handelsretten (Dánsko) dne 29. května 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S a H. Lundbeck A/S v. Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S a 2CARE4 ApS

(Věc C-224/20)

(2020/C 279/43)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Sø- og Handelsretten

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S a H. Lundbeck A/S

Odpůrkyně: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S a 2CARE4 ApS

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2436/EU o ochranných známkách (¹) a čl. 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001/EU o ochranné známce Evropské unie (²) vykládány tak, že majitel ochranné známky může podat námitky proti dalšímu uvádění léčivého přípravku, který paralelní dovozce přebalil do nového vnějšího obalu, na který byla opětovně umístěna ochranná známka, na trh v případě, že

- i) dovozce je schopen dosáhnout obalu, který může být uváděn na trh a získat skutečný přístup na trh členského státu dovozu, porušením původního vnějšího obalu za účelem umístění nových nálepek na vnitřní obal nebo výměny příbalové informace a následně opětovným uzavřením původního vnějšího obalu s novým prostředkem k ověření manipulace s obalem, podle článku 47a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o léčivých přípravcích^(?) (ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU^(*)) a článku 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/161 o ochranných prvcích uvedených na obalu léčivých přípravků^(?)?
- ii) dovozce není schopen dosáhnout obalu, který může být uváděn na trh a získat skutečný přístup na trh členského státu dovozu, porušením původního vnějšího obalu za účelem umístění nových nálepek na vnitřní obal nebo výměny příbalové informace a následně opětovným uzavřením původního vnějšího obalu s novým prostředkem k ověření manipulace s obalem podle článku 47a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o léčivých přípravcích (ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU) a článku 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/161 o ochranných prvcích uvedených na obalu léčivých přípravků?
- 2) Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES o léčivých přípravcích (ve znění směrnice 2011/62/EU), včetně zejména článků 47a a čl. 54 písm. o) vykládána tak, že nový prostředek k ověření manipulace s obalem (prostředek k ověření manipulace s obalem), umístěný na původní obal léčivých přípravků (v souvislosti s umístěním dalších nálepek poté, co byl obal otevřen takovým způsobem, že původní prostředek k ověření manipulace s obalem byl zcela či částečně překryt nebo odstraněn), je ve smyslu čl. 47a odst. 1 písm. b) „[rovnocenný], pokud jde o možnost ověřit pravost léčivého přípravku, identifikovat ho a prokázat, zda s ním bylo manipulováno“ a že je ve smyslu čl. 47a odst. 1 písm. b) bod ii) „stejně [účinný] při umožnění ověřit pravost léčivých přípravků, identifikovat je a prokázat, zda s nimi bylo manipulováno“, v případě, že obal léčivých přípravků a) vykazuje viditelné známky toho, že bylo manipulováno s původním prostředkem k ověření manipulace s obalem, nebo že b) to lze prokázat ohmatáním výrobku, včetně
- i) povinného ověření neporušenosti prostředku k ověření manipulace s obalem provedeným výrobcí, velkoobchodníky, lékárníky a osobami oprávněnými nebo zmocněnými vydávat léčivé přípravky veřejnosti (viz směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU, čl. 54a odst. 2 písm. d) a nařízení Komise v přenesené pravomoci 2016/161, čl. 10 písm. b) a články 25 a 30), nebo

ii) ověření po otevření léčivých přípravků, například pacientem?

3) Je-li odpověď na druhou otázku záporná:

Musí být článek 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2436/EU o ochranných známkách, článek 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001/EU o ochranné známce EU a články 36 a 34 SFEU tedy vykládány tak, že přebalení do nového vnějšího obalu je objektivně nezbytné pro skutečný přístup na trh členského státu vývozu v případě, že paralelní dovozce nemůže na původní obal umístit další nálepky a opětovně uzavřít původní obal v souladu s článkem 47a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o léčivých přípravcích (ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU), tedy aniž by obal léčivých přípravků a) vykazoval viditelné známky toho, že bylo manipulováno s původním prostředkem k ověření manipulace s obalem, nebo b) aniž by to bylo možné prokázat ohmatáním výrobku, jak je popsáno ve druhé otázce, způsobem, který není v souladu s článkem 47a?

4) Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES o léčivých přípravcích (ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU) a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/161, ve spojení s články 34 a 36 SFEU a čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2436/EU o ochranných známkách, vykládány tak, že členský stát [v Dánsku: Lægemiddelstyrelsen (dánská léková agentura)] je oprávněn stanovit pokyny, podle nichž má být přebalování do nového vnějšího obalu obecně prováděno pouze na základě žádosti a ve výjimečných případech (například v případě, že je ohrožena dodávka léčivého přípravku), lze dovolit další označení a opětovně uzavření obalu umístěním nových ochranných prvků na původní vnější obal, nebo je vydání takových pokynů členskými státy a jejich dodržování neslučitelné s články 34 a 36 SFEU nebo článkem 47a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES o léčivých přípravcích a článkem 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/161?

- 5) Musí být čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2436/EU o ochranných známkách a čl. 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001/EU o ochranných známkách, ve spojení s články 34 a 36 SFEU, vykládány tak, že přebalení do nového vnějšího obalu provedené paralelním dovozcem v souladu s pokyny stanovenými členským státem, které jsou zmíněny ve čtvrté otázce, je třeba považovat za nezbytné pro účely judikatury Soudního dvora Evropské unie,
- i) jsou-li tyto pokyny slučitelné s články 34 a 36 SFEU a judikaturou Soudního dvora Evropské unie k paralelnímu dovozu léčivých přípravků?
- ii) jsou-li tyto pokyny neslučitelné s články 34 a 36 SFEU a judikaturou Soudního dvora Evropské unie k paralelnímu dovozu léčivých přípravků?
- 6) Musí být články 34 a 36 SFEU vykládány tak, že přebalení léčivého přípravku do nového vnějšího obalu musí být objektivně nezbytné pro skutečný přístup na trh státu vývozu, i když paralelní dovozce neumístil na nový obal původní ochrannou známku (název výrobku), nýbrž umístil na nový vnější obal název výrobku, které neobsahuje ochrannou známku výrobku majitele ochranné známky (odstranění označení)?
- 7) Musí být čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2436/EU o ochranných známkách a čl. 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001/EU o ochranné známce EU vykládány tak, že majitel ochranné známky může podat námitky proti dalšímu uvádění na trh léčivého přípravku, který paralelní dovozce přebalil do nového vnějšího obalu, pokud paralelní dovozce na obal opětovně umístil pouze ochrannou známku majitele pro daný výrobek, ale neumístil na něj jiné ochranné známky nebo obchodní označení, která majitel ochranné známky umístil na původní vnější obal?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2015, L 336, s. 1).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).
- (⁴) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU ze dne 8. června 2011, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce (Úř. věst. 2011, L 174, s. 74).
- (⁵) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/161 ze dne 2. října 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES stanovením podrobných pravidel pro ochranné prvky uvedené na obalu humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2016, L 32, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg
(Německo) dne 3. června 2020 – NP v. Daimler AG**

(Věc C-232/20)

(2020/C 279/44)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: NP

Žalovaná: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin

Předběžné otázky

1. Je nutno považovat přidělení zaměstnance agentury práce uživateli za nikoliv „přechodné“ ve smyslu článku 1 směrnice o agenturním zaměstnávání (¹) již v případě, že se jedná o zaměstnání na pracovním místě, které je trvalé a není obsazováno jako zástup?

2. Je přidělení zaměstnance agentury práce na dobu kratší než 55 měsíců považováno za již nikoliv „přechodné“ ve smyslu článku 1 směrnice o agenturním zaměstnávání?
3. V případě kladných odpovědí na první a druhou otázku vyvstávají tyto doplňující otázky:
 - 3.1. Má zaměstnanec agentury práce nárok na vznik pracovního poměru s uživatelem, ačkoliv vnitrostátní právo takovouto sankci před 1. dubnem 2017 nestanoví?
 - 3.2. Porušuje vnitrostátní právní úprava, jako je § 19 odst. 2 Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (zákon o úpravě dočasného přidělování pracovní síly, dále jen „AÜG“), článek 1 směrnice o agenturním zaměstnávání, pokud stanoví individuální dobu přidělení v trvání nejvýše 18 měsíců poprvé od 1. dubna 2017, k předchozím dobám přidělení však výslovně nepřihlíží, jestliže by takové přidělení při zohlednění předchozích dob již nebylo přechodné povahy?
 - 3.3. Lze prodloužení individuální maximální doby přidělení přenechat stranám kolektivní smlouvy? V případě kladné odpovědi: Platí to také pro strany kolektivní smlouvy, které nejsou odpovědné za pracovní poměr dotčeného zaměstnance agentury práce, nýbrž za odvětví uživatele?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 9. června 2020 – Skatteverket v. Skellefteå Industrihus Aktiebolag

(Věc C-248/20)

(2020/C 279/45)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka podávající kasační opravný prostředek: Skatteverket

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Předběžná otázka

Je slučitelné se směrnicí o DPH (¹), zejména s jejími články 137, 168, 184 až 187, 189 a 192, že vlastník pozemku, který si při výstavbě budovy zvolil zdanění a který odečetl daň zaplacenou na vstupu z porízení souvisejících se stavebním projektem, musí okamžitě vrátit celkovou částku daně zaplacenou na vstupu navýšenou o úroky, jelikož daňová povinnost zanikne z důvodu zastavení stavebního projektu před dokončením budovy, a proto nedojde k nájmu?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 10. června 2020 – CY v. Eurowings GmbH

(Věc C-252/20)

(2020/C 279/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: CY

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1) Může nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení č. 261/2004⁽¹⁾ vzniknout i v případě, že cestující nestihne z důvodu relativně nepatrného zpoždění na přiletu přímo navazující let, což má za následek více než tříhodinové zpoždění v cílovém místě určení, avšak každý z obou letů byl provozován jiným leteckým dopravcem, přičemž rezervace nebyla provedena prostřednictvím leteckého dopravce provozujícího první úsek, u kterého byl v původním řízení uplatněn nárok?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je letecký dopravce, který uskutečnil zpožděný let na prvním úseku „provozujícím leteckým dopravcem“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 c), čl. 7 odst. 1 nařízení č. 261/2004 nebo je „provozujícím leteckým dopravcem“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 c), čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení 261/2004 letecký dopravce, který uskutečnil včasný let na druhém úseku, jehož prostřednictvím byly oba lety rezervovány?

3) Pro případ, že je za „provozujícího leteckého dopravce“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 c), čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004 nutno považovat oba letecké dopravce:

Má cestující právo vybrat si, u kterého z obou leteckých dopravců uplatní svůj nárok?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itálie) dne 10. června 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta v. Punto Nautica Srl

(Věc C-255/20)

(2020/C 279/47)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta

Žalovaná: Punto Nautica Srl

Předběžná otázka

Musí být rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-82/12 a čl. 3 odst. 2 směrnice Rady 92/12/EHS⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání platným italským právním předpisům, konkrétně článku 17 legislativního nařízení č. 398 ze dne 21. prosince 1990 a čl. 3 odst. 1 zákona regionu Lazio [...] č. 19 z roku 2011, které dle všeho zavádějí regionální daň z benzínu u motorových vozidel, které nemají „zvláštní důvody“ vyžadované předmětnou směrnicí Společenství?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. 1992, L 76, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad dne 9. června 2020 – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Věc C-257/20)

(2020/C 279/48)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD

Odpůrce: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada proporcionality podle čl. 5 odst. 4 a čl. 12 písm. b) Smlouvy o Evropské unii a právo na účinnou právní ochranu podle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 16 odst. 2 bod 3 ZKPO (zakon za korporativnoto podohodno oblagane (zákon o dani z příjmů právnických osob)?
- 2) Jsou platby úroků podle čl. 4 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/49/ES⁽¹⁾ rozdělením zisku, pro které platí článek 5 směrnice 2011/96/ES⁽²⁾?
- 3) Lze na platby z bezúročné půjčky spadající do čl. 4 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/49/ES, která je splatná 60 let po uzavření smlouvy, uplatnit ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b), odst. 3 a článku 5 směrnice 2011/96/ES?
- 4) Brání článek 49 a čl. 63 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 1 odst. 1 písm. b), odst. 3 a článek 5 směrnice 2011/96/ES a čl. 4 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/49/ES takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení čl. 195 odst. 1, čl. 200 odst. 2 ZKPO a čl. 200a odst. 1 a odst. 5 bod 4 ZKPO (zrušený) v příslušném znění, které byly platné v době od 1. ledna 2011 do 1. ledna 2015, a čl. 195 odst. 1, odst. 6 bod 3 a odst. 11 bod 4 ZKPO ve znění po 1. lednu 2015, a zdaňovací praxi, podle níž neuhrazené úroky z bezúročné půjčky, která byla poskytnuta dceřině společnosti-rezidentovi mateřskou společností usazenou v jiném členském státě a je splatná za 60 let od 22. listopadu 2013, podléhají srážkové dani?
- 5) Brání čl. 3 odst. 1 písm. h) až j), čl. 5 odst. 1 písm. a) a b), čl. 7 odst. 1 a článek 8 směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů⁽³⁾ takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 16 odst. 1 a odst. 2 bod 3 a čl. 195 odst. 1 ZKPO o zdanění fiktivních úrokových příjmů na základě bezúročné půjčky, která byla poskytnuta společnosti-rezidentovi společností usazenou v jiném členském státě, která je jediným vlastníkem kapitálu dlužnice, srážkovou daní?
- 6) Neporušuje provedení směrnice 2003/49/ES v roce 2011 před uplynutím přechodné lhůty stanovené v příloze VI, oddíl „Daně“, bod 3 Aktu a Protokolu ke Smlouvě o přistoupení Bulharské republiky k Evropské unii v čl. 200 odst. 2 a čl. 200a odst. 1 a odst. 5 bodě 4 ZKPO pevně stanovenou sazbou daně ve výši 10 % místo maximální sazby ve výši 5 % stanovené v Aktu a Protokolu ke smlouvě o přistoupení zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (Úř. věst. L 157, 2003, s. 49).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 345, 2011, s. 8).

⁽³⁾ Úř. věst. L 46, 2008, s. 11.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 15. června 2020 – VB v. Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Věc C-262/20)

(2020/C 279/49)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Lukovit

Účastníci původního řízení

Žalobce: VB

Žalovaná: Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti (generální ředitelství ministerstva vnitra „Požární bezpečnost a ochrana obyvatelstva“)

Předběžné otázky

1. Vyžaduje účinná ochrana podle čl. 12 písm. a) směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾, aby byla běžná délka noční služby policistů a příslušníků hasičského sboru kratší než stanovená běžná doba denní služby?
2. Vyžaduje zásada rovného zacházení zakotvená v člancích 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie, aby se běžná délka noční práce upravená ve vnitrostátních právních předpisech pro pracovníky v soukromém sektoru v trvání sedmi hodin vztahovala i na pracovníky ve veřejném sektoru, včetně policistů a příslušníků hasičského sboru?
3. Lze cíle zakotveného v bodě 8 odůvodnění směrnice 2003/88/ES, který spočívá v omezení délky noční práce, účinně dosáhnout, pouze pokud vnitrostátní právní předpisy výslovně upravují běžnou dobu noční práce, a to i pro pracovníky ve veřejném sektoru?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 5/04, s. 381).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 15. června 2020 – Airhelp Limited v. Laudamotion GmbH

(Věc C-263/20)

(2020/C 279/50)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Airhelp Limited

Žalovaná: Laudamotion GmbH

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 5 odst. 1 písm. c) a článek 7 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že cestující má nárok na náhradu v případě, že je čas odletu přesunut z původních 14:40 hod. na dřívější čas 8:25 hod. stejného dne?

2. Musí být čl. 5 odst. 1 písm. c) body i) až iii) nařízení (ES) č. 261/2004 vykládány v tom smyslu, že ověření, zda byl cestující informován o zrušení letu, musí být provedeno výlučně podle tohoto ustanovení a brání použití vnitrostátní právní úpravy o doručování prohlášení, která byla přijata v souvislosti s provedením směrnice 2000/31/ES⁽²⁾ a obsahuje fikci doručení?
3. Musí být čl. 5 odst. 1 písm. c) body i) až iii) nařízení (ES) č. 261/2004 a článek 11 směrnice 2000/31 vykládány v tom smyslu, že v případě rezervace letu cestujícím prostřednictvím rezervační platformy, pokud cestující uvedl své telefonní číslo a svou e-mailovou adresu, avšak rezervační platforma přeposlala leteckému dopravci toto telefonní číslo a e-mailovou adresu automaticky vygenerovanou rezervační platformou, musí být doručení oznámení o posunutí odletu dopředu na automaticky vygenerovanou e-mailovou adresu považováno za informování resp. doručení vyrozumění o posunutí odletu dopředu, ačkoliv rezervační platforma vyrozumění leteckého dopravce cestujícímu nepřepošle nebo mu jej přepošle se zpožděním?

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne
18. června 2020 – AG a další v. Austrian Airlines AG**

(Věc C-270/20)

(2020/C 279/51)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: AG, MG, HG, nezletilé osoby, zastoupené zákonným zástupcem

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Předběžná otázka

Má být čl. 7 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že letecký dopravce může nárok na náhradu škody podle čl. 7 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení snížit i v případě, kdy cestujícím v letecké dopravě byl v důsledku zrušení rezervovaného letu nabídnut náhradní let, jehož stanovený čas odletu i stanovený čas příletu byly naplánovány o 11 hodin a 55 minut dříve, než čas odletu a příletu zrušeného letu?

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 7/08, s. 10).

Žaloba podaná dne 23. června 2020 – Evropská komise v. Rada Evropské unie**(Věc C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, M. Afonso, D. Schaffrin, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Rady (EU) 2020/470 ⁽¹⁾ ze dne 25. března 2020 o prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanoveného v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba Komise na neplatnost se týká obnovení nároku audiovizuálních koprodukcí producentů z Unie a Koreje využívat příslušných programů na podporu místního a regionálního kulturního obsahu podle článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Korejskou republikou na další tři roky.

Komise uplatňuje na podporu žaloby jeden žalobní důvod.

Komise má za to, že Rada tím, že své rozhodnutí založila na čl. 3 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2015/2169 ⁽²⁾ ze dne 1. října 2015 o uzavření Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, a ne na čl. 218 odst. 6 SFEU, jak navrhovala Komise, vycházela z odvozeného právního základu, který není stanoven ve Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU). Rada tedy porušila zásadu svěřené pravomoci zakotvenou v čl. 13 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a zásadu institucionální rovnováhy, která plyne z judikatury Soudního dvora.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2020/470 ze dne 25. března 2020 o prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanoveného v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2020, L 101, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2169 ze dne 1. října 2015 o uzavření Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2015, L 307, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 30. června 2020 – EL a CP v. Ryanair Designated Activity Company**(Věc C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: EL a CP

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžné otázky

Je stávka zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce organizovaná odbory „mimořádnou okolností“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

Je v této souvislosti podstatné, zda před uskutečněním stávky proběhlo jednání se zástupcem/zástupci zaměstnanců?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 28. května 2020 – ACMO a další v. SRB

(Věc T-330/20)

(2020/C 279/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobci: ACMO Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) a 69 dalších žalobců (zástupci: T. Soames, N. Chesaites, advokáti, a R. East, solicitor)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil článek 2 rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2020/52 ze dne 17. března 2020, směřující k určení, zda lze poskytnout náhradu škody akcionářům a věřitelům dotčeným opatřeními k řešení krize v Banco Popular Español SA (dále jen „napadené rozhodnutí“), nebo
- zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí nebo
- zrušil článek 3 napadeného rozhodnutí nebo
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí v celém rozsahu,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí, a zejména konstatování, že věřitelům (včetně žalobců) nelze poskytnout jakoukoliv náhradu škody podle čl. 76 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽¹⁾ (článek 2), je stíženo zjevně nesprávnými posouzeními a nesprávnými právními posouzeními a porušuje tedy právo žalobců vlastnit majetek. Konkrétně, žalobci tvrdí, že se SRB zjevně nesprávných posouzení a nesprávných právních posouzení dopustil tím, že napadené rozhodnutí přijal na základě zprávy o ocenění („zpráva o ocenění 3“) a „osvětlení“ uvedené zprávy přiložené k napadenému rozhodnutí, vypracovaných společností Deloitte Réviseurs d'Entreprises (dále jen „Deloitte“) a podle kterých by žalobci nic nevymohli, pokud by Banco Popular podléhala běžnému insolvenčnímu řízení ve Španělsku.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí SRB svěřit ocenění 3 společnosti Deloitte je stíženo zjevně nesprávnými posouzeními nebo nesprávnými právními posouzeními, jelikož Deloitte nesplňovala základní kritérium nezávislosti stanovené v čl. 20 odst. 16 nařízení č. 806/2014.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že SRB protiprávně přenesl svou rozhodovací pravomoc, která mu byla svěřena nařízením č. 806/2014, na společnost Deloitte v rozporu se zásadou zakotvenou unijní judikaturou v zásadním rozsudku Meroni ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 13. června 1958, Meroni v. Vysoký úřad (10/56, EU:C:1958:8).

Žaloba podaná dne 27. května 2020 – KI v. eu-LISA**(Věc T-338/20)**

(2020/C 279/55)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* KI (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)*Žalovaná:* Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí ze dne 15. července 2019 o přeřazení žalobce na jiné pracovní místo;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 17. února 2020 o zamítnutí stížnosti žalobce;
- rozhodl o náhradě jemu vzniklé nemajetkové újmy ve výši 10 000 eur a
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti rozhodnutí výkonného ředitele ze dne 25. června 2019, které bylo potvrzeno a doplněno rozhodnutím výkonného ředitele ze dne 29. srpna 2019, v rozsahu, v němž odporuje požadavkům na spravedlivé a transparentní srovnání zásluh, zásadě zákazu diskriminace, článku 41 Listiny a zájmu služby.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí o přeřazení zjevně odporuje zájmům služby a zásadě rovnocennosti pracovních míst.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva být vyslechnut, povinnosti uvést odůvodnění a článku 41 Listiny.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti řádné péče a čl. 31 odst. 2 Listiny, článku 1e služebního řádu, směrnice 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby a zásady zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 11. června 2020 – Net Technologies Finland v. REA**(Věc T-358/20)**

(2020/C 279/56)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Net Technologies Finland Oy (Helsinky, Finsko) (zástupci: S. Pappas a N. Kyriazopoulou, advokáti)*Žalovaná:* Výkonná agentura pro výzkum

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že i) Výkonná agentura pro výzkum porušila smluvní povinnosti, které pro ni vyplývaly z grantové dohody FP7-SEC-2012-312484, uzavřené v rámci Sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace, ii) pohledávka uvedená na výzvě k úhradě č. 3242005872 týkající se vrácení částky 171 342,97 eur za neoprávněný příspěvek a na výzvě k úhradě č. 3242005825 týkající se vrácení částky 17 134,30 eur za paušální náhradu je neopodstatněná, iii) příslušné náklady na interní poradenství jsou způsobilé,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že REA nesprávně vyložila ustanovení týkající se způsobilosti nákladů a nesplnila své smluvní povinnosti tím, že vystavila sporné výzvy k úhradě, neboť náklady na interní poradenství splňují podmínky způsobilosti stanovené v grantové dohodě, a nezakládají proto žádný nárok na vrácení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že REA smlouvu nesplnila v dobré víře.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že REA porušila zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 18. června 2020 – KN v. EHSV

(Věc T-377/20)

(2020/C 279/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: KN (zástupci: M. Casado García-Hirschfeld a M. Aboudi, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou
- zrušil napadené rozhodnutí ze dne 9. června 2020, doručené dne 17. června 2020;
- uložil povinnost nahradit nemajetkovou újmu, která dosahuje částky 200 000 eur a nahradit majetkovou újmu odhadovanou na částku 50 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení procesních práv a základních práv řádné správy a práva být vyslechnut, jakož i z porušení zásady proporcionality.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady presumpce nevinny a zásady nestrannosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty podle zásady „nulla poena sine lege“ a zásady zákazu zpětné účinnosti.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady důvěrnosti disciplinárních řízení a právních informací, jakož i ze zjevného porušení záruk poskytnutých nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

Žaloba podaná dne 16. června 2020 – OC (*) v. Komise

(Věc T-384/20)

(2020/C 279/58)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: OC (*) (zástupce: Christianos Vasileios Spiridon, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil Komisi, aby zaplatila žalobkyni částku v celkové výši milion sto tisíc eur (1 100 000 eur) jako náhradu nemajetkové újmy, která jí k tomuto dni vznikla a
- uložil Komisi náklady a výdaje vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. V projednávané žalobě se žalobkyně na základě článků 268 a čl. 340 druhého pododstavce SFEU domáhá náhrady újmy, která jí vznikla z důvodu opomenutí a protiprávního jednání, jichž se dopustil Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) poté, co tento úřad zveřejnil tiskovou zprávu č. 13/2020, která protiprávně zveřejnila osobní údaje žalobkyně a nesprávné informace, které se jí týkají.
2. OLAF podle žalobkyně závažně porušil ustanovení, která přiznávají práva jednotlivcům, a) tím, že zveřejnil (v tiskové zprávě, která byla určena veřejnosti) osobní údaje týkající se žalobkyně a b) tím, že zveřejnil chybné a nepravdivé informace v uvedené tiskové zprávě.
3. Konkrétně, OLAF tímto jednáním porušil ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) a b), články 5 a 6 a čl. 15 odst. 3 nařízení 2018/1725 ⁽¹⁾, ustanovení čl. 10 odst. 5 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2013 ⁽²⁾, jakož i presumpci nevin, právo na řádnou správu a zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. června 2020 – KO v. Komise**(Věc T-389/20)**

(2020/C 279/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* KO (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí ze dne 18. října 2019, kterým PMO rozhodl nepřiznat žalobci příspěvek na práci v zahraničí a případně i rozhodnutí ze dne 20. března 2020, kterým žalovaná zamítla stížnost podanou žalobcem podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 69 služebního řádu a čl. 4 odst. 1 a 2 přílohy VII služebního řádu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy a povinnosti řádné péče.

Žaloba podaná dne 17. června 2020 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise**(Věc T-390/20)**

(2020/C 279/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburk, Německo) (zástupkyně: L. Sandberg-Mørch, advokátka)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 20. března 2020 o státní podpoře SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N), kterou Dánsko poskytlo společnosti Femern A/S na plánování a výstavbu pevného spojení mezi Dánskem a Německem;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 1 písm. d) a e) nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽¹⁾ tím, že měla za to, že i) všechny státní záruky a státní půjčky poskytnuté podle zákona o územním plánování představují jedinou podporu *ad hoc*; a ii) že kapitálové injekce a všechny státní záruky a státní půjčky poskytnuté podle zákona o územním financování představují další jedinou podporu *ad hoc*, jelikož by každá státní záruka a státní půjčka měla představovat zvláštní opatření podpory *ad hoc* jednotlivě oznámené Komisi v případě, kdy byly podmínky každé státní půjčky a státní záruky ujednány mezi společnostmi Femern A/S a dánskými orgány.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a sdělení o VPSEZ⁽²⁾ tím, že se dopustila nesprávných právních posouzení a zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu tím, že podporu považovala za slučitelnou s vnitřním trhem. Tento žalobní důvod se dělí na čtyři části:
 - zaprvé žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že měla za to, že pevné spojení je evropským zájmem;
 - zadruhé se Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že měla za to, že podpora je nezbytná, jelikož podpora nemá žádný pobídkový účinek a nespĺňuje požadavky alternativního scénáře a existence alternativních projektů, uvedené ve sdělení o VPSEZ. Komise se rovněž v napadeném rozhodnutí dopustila pochybení tím, že se opírala o nesprávně nízkou vnitřní míru návratnosti (IRR), neboť ji vypočítala na základě velmi krátké doby trvání projektu v délce 40 let, jež neodpovídá opravdové životnosti infrastruktury, tj. době, během níž bude společnost Femern A/S moci pevné spojení hospodářsky využívat;
 - zatřetí se Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že měla za to, že je podpora přiměřená, jelikož posledně uvedená je časově neomezená. Komise se rovněž dopustila několika zjevně nesprávných posouzení v rámci analýzy schodku financování. Komise se nesprávně opírala o uvedenou velmi krátkou dobu životnosti projektu, což vedlo k vyššímu podílu nákladů na provoz pevného spojení ve srovnání s výnosy z něj; Komise podhodnotila očekávané přínosy společnosti Femern A/S a nadhodnotila očekávané náklady tím, že do výpočtu schodku financování zahrнула zejména očekávané náklady. Komise konečně nesprávně učinila závěr, že prvek podpory sestává z úrokové sazby, kterou společnost Femern A/S vyplácela dánskému státu, jelikož vzhledem ke skutečnosti, že žádný hospodářský subjekt nebyl ochoten do projektu investovat bez značné státní podpory, sestává prvek podpory z celé částky státních půjček a částek půjček zajištěných státními zárukami;
 - začtvrt se Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že učinila závěr, že podpora nezpůsobuje neopodstatněné narušení hospodářské soutěže, neboť podpora vede k vytvoření dominantního postavení společnosti Femern A/S na relevantním trhu, vytváří nadměrnou kapacitu a společnosti Femern A/S umožňuje uplatňovat ceny nepokrývající náklady. Komise konečně nevezala v úvahu skutečnost, že podpora je používána za účelem omezení přístupu do přístavu žalobkyně v Německu. Komise neuznala, že tyto negativní účinky podpory převažují nad jejími pozitivními účinky.

(1) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

(2) Sdělení Komise – Kritéria pro analýzu slučitelnosti státní podpory, která má podpořit realizaci významných projektů společného evropského zájmu, s vnitřním trhem (Úř. věst. 2014, C 188, s. 4).

Žaloba podaná dne 17. června 2020 – Stena Line Scandinavia v. Komise

(Věc T-391/20)

(2020/C 279/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Švédsko) (zástupkyně: L. Sandberg-Mørch, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 20. března 2020 o státní podpoře SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N), které Dánsko provedlo pro ve prospěch společnosti Femern A/S;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 1 písm. d) a e) nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽¹⁾, když klasifikovala i) všechny státní záruky a státní úvěry podle Construction Act (stavební zákon) jako jedinou podporu *ad hoc*; a ii) kapitálovou injekci a všechny státní záruky a státní úvěry poskytnuté podle Planning Act (zákon o plánování) jako další jedinou podporu *ad hoc*, ačkoliv každý státní úvěr a každá státní záruka mají představovat samostatné *ad hoc* opatření podpory ohlášené individuálně Komisi, pokud jsou podmínky každého státního úvěru a státní záruky dohodnuty mezi společnostmi Femern A/S a dánskými orgány.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a sdělení IPCEI⁽²⁾, když se dopustila právních chyb a zjevně nesprávného právního posouzení, když se měla za to, že podpora je slučitelná s vnitřním trhem. Tento žalobní důvod se dělí na čtyři části:
 - žalobkyně zaprvé uvádí, že Komise pochybila, když došla k závěru, že je pevné spojení v evropském zájmu;
 - žalobkyně zadruhé uvádí, že Komise pochybila, když měla za to, že je podpora nutná, jelikož nemá motivační účinek a nesplňuje požadavky na srovnávací scénář a existenci alternativních scénářů podle sdělení IPCEI. Komise v napadeném rozhodnutí rovněž pochybila, když se opírala o nesprávně nízkou vnitřní míru návratnosti, jelikož ji vypočítala na základě velmi krátké doby trvání projektu, a sice 40 let, která neodpovídá opravdové životnosti infrastruktury, tzn. doby, během které bude společnost Femern A/S moci pevné spojení využívat hospodářským způsobem;
 - žalobkyně zatřetí uvádí, že Komise pochybila, když uvedla, že je podpora přiměřená, vzhledem k tomu, že není časově omezená. Komise se rovněž dopustila několika právních chyb v analýze mezer ve financování. Komise se nesprávně opírala o výše uvedenou krátkou životnost projektu, což vedlo k vyššímu podílu nákladů ve srovnání s příjmy z provozu pevného spojení; Komise podcenila odhadované příjmy společnosti Femern A/S a přecenila plánované náklady na projekt, když do analýzy mezer ve financování zařadila především provozní náklady. Komise nakonec dospěla nesprávně k závěru, že prvek podpory spočívá v úrokové sazbě, kterou platí společnost Femern A/S dánskému státu, zatímco – vzhledem k tomu, že žádný soukromý hospodářský subjekt nebyl ochoten do projektu investovat bez významné státní podpory – prvek podpory spočívá v celkové částce státních úvěrů a částce úvěrů pokryté státními zárukami;
 - žalobkyně začtvrté uvádí, že Komise pochybila, když došla k závěru, že podpora nezpůsobuje neopodstatněné narušení hospodářské soutěže, jelikož podpora vede k vytvoření dominantního postavení společnosti Femern A/S na relevantním trhu, vytváří nadměrnou kapacitu a umožňuje společnosti Femern A/S využívat nižší tarifkaci, která nekryje náklady. Komise neuznala, že tyto negativní účinky převažují nad jakýmkoliv pozitivní účinky vytvořenými podporou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

⁽²⁾ Sdělení Komise – Kritéria pro analýzu slučitelnosti státní podpory, která má podpořit realizaci významných projektů společného evropského zájmu, s vnitřním trhem (Úř. věst. C 188, 20.6.2014, s. 4).

Žaloba podaná dne 23. června 2020 – Fronta Polisario v. Rada**(Věc T-393/20)**

(2020/C 279/62)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil její žalobu za přípustnou;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby podané proti rozhodnutí Rady (EU) 2020/462 ze dne 20. února 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru pro přidružení zřízeném Evropsko-středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé, pokud jde o výměnu informací s Marokem s cílem posoudit dopad dohody ve formě výměny dopisů, kterou se uvedená dohoda mění (Úř. věst. 2020, L 99, s. 13), žalobkyně předkládá jediný žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu uvedeného rozhodnutí z důvodu protiprávnosti rozhodnutí 2019/217. Tento žalobní důvod má deset částí.

1. První část vychází z nedostatku pravomoci Rady k přijetí napadeného rozhodnutí, jelikož Unie a Marocké království nemají pravomoc uzavírat mezinárodní dohody vztahující se na Západní Saharu namísto lidu Sahrawi, který je zastupován Frontou Polisario.
2. Druhá část vychází z porušení povinnosti posoudit otázku dodržení základních práv a mezinárodního humanitárního práva, jelikož Rada se před přijetím napadeného rozhodnutí touto otázkou nezabývala.
3. Třetí část vychází z toho, že Rada porušila povinnost vyhovět rozsudkům Soudního dvora, jelikož v napadeném rozhodnutí opomíjí odůvodnění rozsudku ze dne 27. února 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Čtvrtá část vychází z porušení základních zásad a hodnot, kterými se řídí činnost Unie na mezinárodní scéně, k němuž došlo tím, že:
 - zaprvé rozhodnutí 2019/217 v rozporu s právem lidu na respektování jeho národní jednoty popírá existenci lidu Sahrawi, když pro jeho označení používá výraz „dotčené obyvatelstvo“;
 - zadruhé rozhodnutí 2019/217 se v rozporu s právem lidu svobodně nakládat se svými přírodními zdroji týká uzavření mezinárodní dohody, která bez souhlasu lidu Sahrawi upravuje využívání jeho zdrojů;
 - zatřetí rozhodnutí 2019/217 se týká uzavření mezinárodní dohody vztahující se na okupovanou Západní Saharu s Marockým královstvím v rámci jeho anekční politiky vůči tomuto území a systematického porušování základních práv spojeného s udržováním této politiky.
5. Pátá část vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, jelikož napadené rozhodnutí odporuje prohlášením Unie, v nichž byla opakovaně zdůrazněna potřeba dodržovat zásady sebeurčení a relativního účinku smluv.

6. Šestá část vychází z nesprávného uplatnění zásady proporcionality, jelikož s ohledem na oddělený a odlišný status Západní Sahary, nedotknutelnost práva na sebeurčení a postavení lidu Sahrawi jako třetí strany neměla Rada posuzovat proporcionalitu mezi údajnými výhodami pro hospodářství tohoto území plynoucími z poskytnutí preferencí, které by převážily nad nevýhodami, jako je rozsáhlé využívání přírodních zdrojů a zejména zásob podzemních vod.
7. Sedmá část vychází z porušení práva na sebeurčení, k němuž došlo tím, že:
 - zaprvé rozhodnutí 2019/217 a dohoda uzavřená tímto rozhodnutím popírají národní jednotu lidu Sahrawi jakožto subjektu práva na sebeurčení, když používají výraz „dotčené obyvatelstvo“;
 - zadruhé zatímco pozměňující dohoda uzavřená rozhodnutím 2019/217 upravuje vyvážení jeho přírodních zdrojů do Unie, které budou označeny za pocházející z Maroka, rozhodnutí 2019/217 v samotném principu popírá svrchovaná práva lidu Sahrawi na jeho přírodní zdroje a zbavuje jej jeho vlastních zdrojů obživy;
 - zatřetí pokud jde o územní složku práva na sebeurčení, rozhodnutí 2019/217 uzavřením mezinárodní dohody s Marockým královstvím, která se vztahuje na část Západní Sahary, kterou Maroko okupuje, představuje zásah do práva lidu Sahrawi na dodržování územní celistvosti jeho národního území, jelikož popírá oddělený a odlišný status uvedeného území a schvaluje jeho protiprávní rozdělení marockým „bermem“ (hliněný val). Dále dohoda uzavřená rozhodnutím 2019/217 tím, že výrobky pocházející ze Západní Sahary označuje za výrobky marockého původu, představuje porušení odděleného a odlišného statusu Západní Sahary, jelikož je v jejím důsledku skryt skutečný původ těchto výrobků.
8. Osmá část vychází z porušení zásady relativního účinku smluv, jelikož použitím výrazu „dotčené obyvatelstvo“ popírají rozhodnutí 2019/217 a dohoda uzavřená tímto rozhodnutím existenci lidu Sahrawi, zastoupeného Frontou Polisario, jako třetí strany ve vztazích mezi EU a Marokem a bez jeho souhlasu mu ukládají mezinárodní závazky týkající se jeho národního území a jeho přírodních zdrojů.
9. Devátá část vychází z porušení mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního trestního práva, jelikož:
 - zaprvé rozhodnutí 2019/217 se týká uzavření mezinárodní dohody vztahující se na Západní Saharu, ačkoliv marocké okupační síly nemají vůči tomuto území *ius tractatus* a mají zakázáno využívat jeho přírodní zdroje;
 - zadruhé rozhodnutí 2019/217 a dohoda uzavřená tímto rozhodnutím použitím výrazu „dotčené obyvatelstvo“, což má za následek zahrnutí marockých kolonistů usazených na okupovaném sahrawinském území, schvalují přesídlování obyvatelstva uskutečňované Marockým královstvím a představující vážné porušení čl. 49 šestého pododstavce 4. Ženevské úmluvy a čl. 8 odst. 2 písm. b) bodu viii) statutu Mezinárodního trestního soudu;
 - zatřetí rozhodnutí 2019/217 tím, že poskytuje celní preference na „marocké“ produkty pocházející ze Západní Sahary, podněcuje marocké kolonisty k tomu, aby se trvale usadili na okupovaném území a využívali tak výhod poskytovaných pozměňovací dohodou, což představuje závažné porušení výše uvedených ustanovení.
10. Desátá část vychází z porušení povinností Unie vyplývajících z právní úpravy mezinárodní odpovědnosti, jelikož uzavřením mezinárodní dohody s Marockým královstvím, která se vztahuje na Západní Saharu, rozhodnutí 2019/217 schvaluje závažná porušení mezinárodního práva, kterých se dopouští marocké okupační síly proti lidu Sahrawi, a poskytuje pomoc a podporu při zachování situace vyvolané těmito porušeními.

Žaloba podaná dne 26. června 2020 – Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)**(Věc T-397/20)**

(2020/C 279/63)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francie) (zástupci: J. Day, Solicitor, a T. de Haan, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dermavita Company SARL (Bejrút, Libanon)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie JUVEDERM – Ochranná známka Evropské unie č. 2 196 822

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. dubna 2020, ve věci R 877/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil body 3 a 4 výroku předmětného rozhodnutí v rozsahu, v němž jím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zrušení přihlášky její ochranné známky Evropské unie č. 2 196 822 JUVEDERM pro „kožní implantáty“ a rozhodnuto, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení;
- rozhodl, že EUIPO a společnost Dermavita Company Ltd ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní, včetně nákladů, které žalobkyně vynaložila v řízení před čtvrtým odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 64 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. června 2020 – Wuxi Suntech Power v. Komise**(Věc T-403/20)**

(2020/C 279/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wu-si, Čína) (zástupci: Y. Melin a B. Vigneron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/444 ze dne 25. března 2020, kterým se ruší platnost faktur vystavených společností Wuxi Suntech Power Co. Ltd porušující závazek zrušený prováděcím nařízením (EU) 2017/1570;
- uložil Komisi a všem vedlejším účastníkům řízení, kterým by mohl být povolen vstup do řízení v jeho průběhu na podporu návrhových žádání Komise, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností daného případu a porušení článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, jakož i článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a zejména jejich odstavců 9, kterého se Komise dopustila tím, že konstatovala, že žalobkyně porušila podmínky závazku dohodnutého mezi Komisí a CCCME mimo jiné jménem žalobkyně. Žalobkyně postupovala v souladu s tímto závazkem, když ohlašovala faktury související s dalšími prodeji uskutečněnými společnostmi Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl a Suntech Power Deutschland GmbH prvnímu nezávislému odběrateli v Unii, až když přestala být ve spojení s těmito společnostmi. Žalobkyně postupovala v souladu s tímto závazkem i tím, že včas informovala Komisi o změně svého podílu na kapitálu v důsledku restrukturalizace, po níž už nebyla ve spojení s výše uvedenými společnostmi.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že i kdyby žalobkyně závazek porušila, což se nestalo, Komise postupovala protiprávně, když předmětné faktury považovala za neplatné a uplatnila na ně clo, jelikož pravomocí, z nichž při tomto postupu vycházela, přestaly platit nebo byly zrušeny. Podle žalobkyně k tomu došlo proto, že uplynula platnost prováděcích nařízení (EU) č. 1238/2013 a č. 1239/2013, a to dne 7. prosince 2015. Podobně uplynula platnost prováděcích nařízení (EU) č. 2017/367 a č. 2017/366, a to dne 3. září 2018.
3. Třetí žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/367 ze dne 1. března 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 a kterým se zastavuje částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) 2016/1036, čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/366 ze dne 1. března 2017, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle čl. 18 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 a kterým se ukončuje šetření částečného prozatímního přezkumu podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2016/1037, jimiž byla Komisi udělena pravomoc prohlašovat závazkové faktury za neplatné a požadovat od celních orgánů, aby vybíraly clo z minulých dovozů propuštěných do volného oběhu.

Žaloba podaná dne 2. července 2020 – KR v. Komise**(Věc T-408/20)**

(2020/C 279/65)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* KR (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí ze dne 25. října 2019, podle kterého se dítě žalobce již nepovažuje za jím vyživované ve smyslu článku 2 přílohy VII služebního řádu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nezohlednila pojem „vyživované dítě“ uvedený v článku 2 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie ani revidovaný závěr sboru vedoucích správních útvarů unie č. 223/04 ze dne 30. ledna 2013.

Žaloba podaná dne 3. července 2020 – KS v. Frontex**(Věc T-409/20)**

(2020/C 279/66)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* KS (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)*Žalovaná:* Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí o propuštění ze dne 30. srpna 2019 a v případě potřeby výslovné rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 23. března 2020;
- zrušil rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc a náhradu škody ze dne 13. února 2020;
- uložil žalované zaplacení náhrady škody z mimosmluvní odpovědnosti ve výši 250 000 euro;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí o ukončení jeho smlouvy smluvního zaměstnance předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence odůvodnění a z porušení práva být vyslechnut.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení statusu „oznamovatele“ podle čl. 21a odst. 3 a čl. 22a odst. 3 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zneužití řízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva na spravedlivý proces, a konkrétně práva na obhajobu, presumpce nevinu, povinnosti řádné péče, povinnosti nestrannosti, neutrality a objektivitu, z neexistence šetření za účelem prokázání objektivní existence a opodstatnění dovolávaných důvodů narušení důvěry, z nerovnosti mezi zaměstnanci.
5. Pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti pomoci a povinnosti jednat s náležitou péčí a z porušení povinnosti řádné správy a zásady proporcionality.

Na podporu žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o pomoc předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence odůvodnění a z porušení práva být vyslechnut.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení statusu „oznamovatele“ podle čl. 21a odst. 3 a čl. 22a odst. 3 služebního řádu.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení.

Na podporu žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o náhradu škody předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 26 služebního řádu a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a povinnosti řádné správy ve spojení se spokojeností v práci a pracovními podmínkami každého zaměstnance.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 21a odst. 3 a čl. 22a odst. 3 služebního řádu a z porušení povinnosti pomoci, povinnosti jednat s náležitou péčí a povinnosti řádné správy.

Žaloba podaná dne 3. července 2020 – Esteves Lopes Granja v. EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWO GIN)

(Věc T-417/20)

(2020/C 279/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobce: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Portugalsko) (zástupce: O. Santos Costa, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Portugalsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PORTWO GIN – Přihláška č. 16 308 462

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. dubna 2020, ve věci R 993/2019-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 103 odst. 2 písm. a) bodu ii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

Žaloba podaná dne 7. července 2020 – GitLab v. EUIPO – Gitlab (GitLab)

(Věc T-418/20)

(2020/C 279/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GitLab BV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupkyně: A. Lorente Berges, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Gitlab OÜ (Tallinn, Estonsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie GitLab – Ochranná známka Evropské unie č. 13 751 169

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. května 2020, ve věci R 2001/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 7. července 2020 – Deutsche Kreditbank v. SRB**(Věc T-419/20)**

(2020/C 279/69)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Deutsche Kreditbank AG (Berlín, Německo) (zástupci: H. Berger a K. Helle, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 15. dubna 2020 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2020 (SRB/ES/2020/24), včetně jeho příloh, v rozsahu, v němž se napadené rozhodnutí včetně přílohy I a přílohy II týká příspěvku žalobkyně;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o devět žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné s prvním, druhým, třetím, čtvrtým, sedmým, osmým, devátým, desátým a jedenáctým žalobním důvodem, které byly uplatňovány ve věci T-405/20, DZ Hyp v. SRB, nebo jsou těmito důvody podobné.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Portigon v. SRB**(Věc T-424/20)**

(2020/C 279/70)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Portigon AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: D. Bliesener, V. Jungkind a F. Geber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 15. dubna 2020 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2020 (SRB/ESF/2020/24) v rozsahu, v němž se rozhodnutí týká žalobkyně;

- přerušil řízení podle čl. 69 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu do vydání pravomocného rozhodnutí ve věcech T-420/17, T-413/18 a T-481/19 a T-339/20 nebo do jejich ukončení jiným způsobem;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba je založena na sedmi žalobních důvodech, které jsou totožné nebo obdobné s prvním, druhým, třetím, pátým, šestým, sedmým a osmým žalobním důvodem, které byly uplatněny ve věci T-339/20, *Portigon v. SRB*.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Techniplan v. Komise

(Věc T-426/20)

(2020/C 279/71)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Techniplan Srl (Řím, Itálie) (zástupci: R. Giuffrida a A. Bonavita, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Evropská komise porušila článek 263 SFEU tím, že nedodržela podstatné náležitosti stanovené pro přijímání aktu, který se v tomto případě bezprostředně a individuálně dotýká společnosti Techniplan, jelikož nezohlednila dopis, v němž žalobkyně zpochybnila dopis o předběžných informacích, ani formální výzvu dopisem, kterou jí tato společnost zaslala na základě článku 265 SFEU;
- uložil Komisi, aby jí zaplatila náhradu újmy za každý den prodlení s prováděním, jakož i náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba je namířena proti rozhodnutí a výzvě k úhradě ze dne 28. května 2020 vydaným proti společnosti Techniplan Srl, v nichž byla vyzvána, aby v souvislosti s projektem FED/2011/261-985 zaplatila částku 107 505,66 eura.

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává porušení zásad právní jistoty a transparentnosti, jakož i nedodržení podstatných náležitostí. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že:

- závěrečná zpráva o auditu vypracovaná soukromou společností ukázala řadu údajných rozporuplností a protiprávností při provádění stavebních prací, které žalobkyně konkrétně zpochybnila, takže prokázala určité závažné nepřesnosti, které obsahuje uvedená závěrečná zpráva;
 - předložila prohlášení všech odborníků zúčastněných na projektu, která byla učiněna před konžskými soudy a která osvědčovala jejich skutečnou přítomnost na místě stavebních prací;
 - odborníci byli přijímáni řádným způsobem a společnost Techniplan je používala při provádění stavebních prací uvedených ve smlouvě;
 - bez důvodu byla vyloučena z dalšího provádění smlouvy;
 - platby byly zmraženy bez uvedení konkrétního důvodu.
-

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Max Heindr.Sutor v. SRB**(Věc T-427/20)**

(2020/C 279/72)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Max Heindr.Sutor OHG (Hamburk, Německo) (zástupci: A. Glos, H. Nemeček a T. Kreft, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 15. dubna 2020 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2020 (SRB/ES/2020/24 – 1405146-2020-JB), v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: porušení čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 (¹), jelikož částky svěřené žalobkyni do správy jejími klienty byly zahrnuty do stanovení předem hrazeného příspěvku do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2020.
2. Druhý žalobní důvod: porušení čl. 70 odst. 2 druhého pododstavce písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 (²) ve spojení s čl. 103 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (³), jelikož rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality, a to tím, že stanovuje příspěvek 200krát vyšší pouze na základě svěřených pasiv zanesených žalobkyní do rozvahy.
3. Třetí žalobní důvod: porušení zásady rovného zacházení, jelikož rozhodnutí bez objektivního odůvodnění zachází s žalobkyní odlišně než s úvěrovými institucemi, jejichž národní účetní standardy nevyžadují prokázání držby svěřených pasiv nebo je kompenzují podle standardů IFRS, a než s investičními společnostmi, které spravují prostředky svých klientů.
4. Čtvrtý žalobní důvod: porušení článku 16 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jelikož rozhodnutí zasahuje do svobody podnikání, neboť zahrnutí nerizikových svěřených pasiv do základu pro výpočet vede k 200násobnému zvýšení příspěvku žalobkyně na rok 2020, aniž by takový zásah byl odůvodněný.
5. Pátý žalobní důvod: porušení ustanovení článků 49 a 54 SFEU ve vzájemné kombinaci, jelikož rozhodnutí omezuje svobodu žalobkyně vykonávat podnikatelskou činnost v členském státě její hlavní provozovny, přičemž toto omezení je pro ni v porovnání s ostatními úvěrovými institucemi nepřiměřené a diskriminační.
6. Šestý žalobní důvod: porušení čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny, jakož i čl. 296 druhého pododstavce SFEU, jelikož žalobkyně nebyla před schválením rozhodnutí na zasedání předsednictva žalovaného vyslechnuta.
7. Sedmý žalobní důvod: porušení čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny, jakož i čl. 296 druhého pododstavce SFEU, jelikož rozhodnutí nespĺňuje požadavky na odůvodnění právních aktů evropských správních orgánů.
8. Osmý žalobní důvod (podpůrný): neplatnost právního základu pro základ pro výpočet podle ustanovení čl. 14 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ve spojení s jeho čl. 3 bodem 11 z důvodu porušení zásady rovného zacházení, vzhledem k tomu, že bez objektivního odůvodnění zachází odlišně s úvěrovými institucemi, které podle svých národních účetních standardů musí vést svěřená pasiva mezi pasivy rozvahy, a s ostatními s úvěrovými institucemi, jejichž národní účetní standardy nevyžadují prokázání držby svěřených pasiv nebo je kompenzují podle standardů IFRS.

9. Devátý žalobní důvod (podpůrný): neplatnost právního základu pro základ pro výpočet podle ustanovení čl. 14 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ve spojení s jeho čl. 3 bodem 11 z důvodu porušení článku 16 Listiny, vzhledem k tomu, že rozhodnutí zasahuje do svobody podnikání a tento zásah není odůvodněný.
10. Desátý žalobní důvod (podpůrný): neplatnost právního základu pro základ pro výpočet podle ustanovení čl. 14 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ve spojení s jeho čl. 3 bodem 11 z důvodu porušení ustanovení článků 49 a 54 SFEU ve vzájemném spojení, neboť porušuje zásadu svobody usazování.

- (¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Deutsche Hypothekbank v. SRB

(Věc T-428/20)

(2020/C 279/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Hypothekbank AG (Hannover, Německo) (zástupci: D. Flore a J. Seitz, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 15. dubna 2020 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2020 (SRB/ES/2020/24), včetně jeho příloh a podrobností o výpočtu, v rozsahu, v němž jsou relevantní pro žalobkyni,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: porušení práva být vyslechnut

- Žalovaný opomenul žalobkyni před schválením napadeného rozhodnutí vyslechnout a porušil tak čl. 41 odst. 1 čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

2. Druhý žalobní důvod: porušení procesních pravidel

- Napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s obecnými procesními požadavky plynoucími z článku 41 Listiny, článku 298 SFEU, obecných právních zásad a jednacího řádu žalovaného.

3. Třetí žalobní důvod: nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí
 - Napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné odůvodnění. Odůvodnění zejména nemá spojitost s konkrétním případem a nejsou v něm uvedeny úvahy zásadní v rámci přiměřenosti / posuzovací pravomoci.
 - Určení výše ročního příspěvku je mimoto nepochopitelné.
4. Čtvrtý žalobní důvod: porušení základního práva na účinnou soudní ochranu (čl. 47 odst. 1 Listiny), jelikož napadené rozhodnutí nemůže být přezkoumáno.
 - Nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí činí pro žalobkyni citelně obtížnější jeho soudní přezkum.
 - Žalovaný porušuje zejména zásadu kontradiktornosti, podle níž musí mít strany možnost kontradiktorním způsobem zkoumat věcné a právní okolnosti rozhodující pro výsledek řízení.
5. Pátý žalobní důvod: použití ukazatele IPS (Institutional Protection Scheme) z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ porušuje právo vyššího řádu.
 - Komise neměla při přijímání nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, jakožto aktu v přenesené pravomoci ve smyslu článku 290 SFEU, žádný prostor pro posouzení, který by vedl k omezenějšímu soudnímu přezkumu. Stejně tak je tomu u uplatňování nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 žalovaným.
 - V rámci použití ukazatele IPS nebylo přihlédnuto k významu účasti žalobkyně v institucionálním systému ochrany skupiny spořitelén.
 - Podle čl. 6 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 měl žalovaný zohlednit nižší pravděpodobnost zavedení režimu řešení krize v dotčené instituci, a tedy využití mechanismu jednotného fondu pro řešení krizí, a měl respektovat zásadu proporcionality.
6. Šestý žalobní důvod: zohlednění celkové derivátové expozice v rámci rizikového ukazatele „obchodní činnosti, podrozkahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ je zásahem do práva vyšší právní síly.
 - Žalovaný měl v souladu se zásadou orientace na rizikový profil při zohlednění celkové derivátové expozice v rámci čl. 6 odst. 5 první věty písm. a) a čl. 7 odst. 4 první věty písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 zohlednit to, že v případě žalobkyně musí být veškeré deriváty zařazeny mezi aktiva neurčená k obchodování, neboť slouží pouze jako krytí.
7. Sedmý žalobní důvod: použití multiplikátoru pro úpravu příspěvku v závislosti na rizikovém profilu porušuje právo vyšší právní síly.
 - Žalovaný měl při stanovení multiplikátoru pro úpravu příspěvku v závislosti na rizikovém profilu zohlednit obchodní model žalobkyně, jakožto hypoteční banky bez obchodního portfolia, averzní k riziku a minimální pravděpodobnost zavedení režimu řešení krize v souladu se zásadou orientace na rizikový profil, jakož i základní právo na svobodu podnikání podle článku 16 Listiny.
8. Osmý žalobní důvod (podpůrný): čl. 7 odst. 4 druhá věta nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 porušuje právo vyšší právní síly.
 - Stanovením vah pro ukazatel IPS porušuje čl. 7 odst. 4 druhá věta nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 zásadu rovnosti podle článku 20 Listiny, jakož i zásadu proporcionality, jelikož s institucemi podléhajícími téže záruce, a které tedy mají tutěž pravděpodobnost selhání, může být zacházeno odlišně.
9. Devátý žalobní důvod: porušení práva vyšší právní síly definicí „mezibankovních vkladů“ podle přílohy I kroku 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63
 - Definice „mezibankovních vkladů“ stanovená v příloze I kroku 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 je protiprávní, jelikož podle ní rizikově neutrální cenné papíry, jako jsou například hypotečního zástavní listy na jméno, vstupují do výpočtu rizikového ukazatele „mezibankovní úvěry a vklady“ tak, že ho zvyšují.

10. Desátý žalobní důvod: porušení práva vyšší právní síly klasifikací stanovenou v příloze I kroku 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63

— Klasifikace stanovená v příloze I kroku 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 je protiprávní, jelikož omezený počet tříd a stejný počet institucí v každé třídě neumožňuje diferencovaně zohlednit rizikový profil jednotlivé instituce, jako je žalobkyně.

(¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)

(Věc T-429/20)

(2020/C 279/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sedus Stoll AG (Dogern, Německo) (zástupci: M. Goldmann a J. Thomsen, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Wolfgang Kappes (Bochum, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie Sedus ergo+ – přihláška č. 144 074 98

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. března 2020 ve věci R 1303/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- zamítl odvolání podané proti rozhodnutí námitkového oddělení v řízení B 2 618 984, a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před Tribunálem a uložil případnému vedlejšímu účastníkovi (Wolfgangu Kappesovi) náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 9. července 2020 – KV v. Komise

(Věc T-430/20)

(2020/C 279/75)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: KV (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí ze dne 23. května 2019, kterým byl vyloučen z výběrového řízení EPSO/AD/371/19 z důvodu nedostatečné odborné praxe;
- rozhodnutí ze dne 20. září 2019, kterým byla zamítnuta žádost o přezkum vyloučení z výběrového řízení EPSO/AD/371/19;
- rozhodnutí ze dne 31. března 2020, kterým byla zamítnuta stížnost podaná na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

Domáhá se rovněž toho, aby žalované byla uložena náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jelikož nebyly zohledněny tři roky odborné praxe žalobce v oblasti komunikací.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení oznámení o výběrovém řízení, neboť výběrová komise pro ohodnocení uchazečů stanovila kritéria, která nejsou v souladu s oznámením o výběrovém řízení tím, že konkrétně požadovala zvláštní odbornou praxi v oblasti komunikací.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovnosti v rozsahu, v němž výběrová komise tím, že ohodnotila uchazeče na základě jiných kritérií, než byla kritéria uvedená v oznámení, nezaručila dodržení objektivitu a nestrannosti při posouzení odborné praxe uchazečů.
4. Čtvrtý žalobní důvod týkající se porušení povinnosti uvést odůvodnění, neboť EPSO odkazem na konkrétní skutečnosti nevětvěl, proč praxe žalobce nesplňovala kritéria stanovené v oznámení.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovnosti účastníků řízení v rozsahu, v němž EPSO tím, že neuvedl náležité odůvodnění, neumožnil žalobci, aby dostatečně odůvodnil své výtky od okamžiku podání žaloby.

Žaloba podaná dne 9. července 2020 – UniCredit Bank v. SRB

(Věc T-431/20)

(2020/C 279/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UniCredit Bank AG (Mnichov, Německo) (zástupci: F. Schäfer, H. Großerichter a F. Kruis, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 15. dubna 2020 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2020 (SRB/ES/2020/24), včetně jeho příloh, v rozsahu, v němž se týkají částky, kterou měla žalobkyně zaplatit,
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: porušení podstatných formálních náležitostí a práva na řádnou správu v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí a jeho přílohy I a II neobsahují dostatečné odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
2. Druhý žalobní důvod: porušení podstatných formálních náležitostí a práva na řádnou správu podle čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny v rozsahu, v němž žalobkyně nebyla před přijetím napadeného rozhodnutí, obsahujícího individuální opatření, které je pro ni nepříznivé, vyslechnuta.
3. Třetí žalobní důvod: porušení práva na účinný procesní prostředek podle čl. 47 odst. 1 Listiny, jelikož je prakticky nemožné, aby byla věcná správnost rozhodnutí podrobena účinnému soudnímu přezkumu.

Žaloba podaná dne 6. července 2020 – KY v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-433/20)

(2020/C 279/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: KY (zástupce: J.- N. Louis, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní rozhodnutí ze dne 17. září 2019, potvrzené výslovným rozhodnutím ze dne 10. října 2019, o zamítnutí návrhu na vrácení nezapočtené části nároků na důchod nabytých žalobcem před jeho nástupem do služby, která byla převedena do důchodového systému Evropské unie;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že v souladu s povinností jednat s náležitou péčí je unijní orgán povinen informovat úředníka nejenom o pravidle životního minima a jeho dopadu na výpočet důchodu, ale i o možnosti odložit převod jeho nároků na důchod až do vzniku jeho skutečných nároků na důchod.
2. Druhý žalobní důvod vychází z bezdůvodného obohacení. Žalobce má za to, že odmítnutí vrátit část vnitrostátních nároků na důchod převedených do unijního systému, která není zohledněna při vyplácení nároků na důchod, může vést k neoprávněnému přivlastnění, a tedy k bezdůvodnému obohacení ze strany Unie, jakož i k nespravedlivému ochuzení dotyčného úředníka.

Žaloba podaná dne 10. července 2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)**(Věc T-436/20)**

(2020/C 279/78)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Sedus Stoll AG (Dogern, Německo) (zástupci: M. Goldmann a J. Thomsen, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Wolfgang Kappes (Bochum, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* žalobkyně*Sporná ochranná známka:* slovní ochranná známka Evropské unie Sedus ergo+ – přihláška č. 15 958 374*Řízení před EUIPO:* námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. března 2020 ve věci R 2194/2018-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí,
- zamítl odvolání podané proti rozhodnutí námitkového oddělení v řízení B 2 863 929, a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před Tribunálem a uložil případnému vedlejšímu účastníkovi (Wolfgangu Kappesovi) náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. července 2020 – Ultrasun v. EUIPO (ULTRASUN)**(Věc T-437/20)**

(2020/C 279/79)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Ultrasun AG (Curych, Švýcarsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* přihláška slovní ochranná známka Evropské unie ULTRASUN – přihláška č. 17 898 794*Napadené rozhodnutí:* rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. dubna 2020 ve věci R 1453/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyní v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. července 2020 – Tempora v. Parlament**(Věc T-450/20)**

(2020/C 279/80)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Tempora (Forest, Belgie) (zástupci: A. Delvaux a R. Simar, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na zrušení za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí z neznámého data, kterým Evropský parlament rozhodl o zadání veřejné zakázky společnosti SPRL IMAGINA EU;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby znějící na zrušení rozhodnutí zadat veřejnou zakázku v rámci výběrového řízení COM-M/AWD/2019/421 jinému uchazeči uvádí žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení bodu 15.2 specifikace pro nabídky, povinnosti postupovat s náležitou péčí a důkladností, zásad rovnosti, hospodářské soutěže a transparentnosti, jakož i čl. 170 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1) (dále jen „nařízení 2018/1046“). Žalobkyně má v tomto ohledu za to, že Parlament měl zadat zakázku jí, protože SPRL IMAGINA EU neměla dostatečnou hospodářskou a finanční způsobilost, takže nemohla být vybrána.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení bodu 23 přílohy I nařízení 2018/1046 a bodu 16 specifikace pro nabídky, jakož i zásad rovnosti, hospodářské soutěže a transparentnosti a povinnosti postupovat s náležitou péčí a důkladností. Žalobkyně tvrdí, že ceny, které SPRL IMAGINA EU nabídla ve své nabídce, jsou mimořádně nízké, a tudíž nepřijatelné.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS